Nr. 61

Czwartek, 15 Marca 1883.

Rok 73.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 24 lutego zezwolić najłaskawiej, aby zwyczajnemu profesorowi biblii starego zakonu i języków semickich na teologicznym wydziale krakowskiego uniwersytetu dr. Janowi Drożdżewiczowi wyrażone zostało z powodu przejścia w stan stałego spoczynku najwyższe uznanie za pełną zasług działalność w zawodzie nauczycielskim

---

Od dnia 4 do 12 marca b. r. sprawdzono w kraju następujące choroby stadne: Nosaciznę: w Łękach górnych (pow. Pilzno). Świerzb u koni: w Wiszniowie (pow. Rohatyn), w Piotrkowicach (pow. Tarnów) i w Olszance małej (pow. Złoczów). Oprócz tego panują w kraju następujące choroby stadne: Zaraza raciczna: w Białej (pow. Biała) i w Ostrowie (pow. Jarosław). Zaraza płucna: w Rzendzianowicach (pow. Mielec), w Dukli (pow. Krosno), w Kiernicy (pow. Gródek), w Męciszowie i Korzeniowie (pow. Ropczyce). Róża u świń: w Brzeszczu (pow. Biała). Nosacizna: w Potoku (pow. Brzeżany), w Porębie (pow. Biała), w Zamku (pow. Rawa), w Cielażu (pow. Sokal). Swierzb u koni: w Kozłowie (pow. Brzeżany), w Dobrowodach, Siółce i Mużyłowie (pow. Podhajce), w Krynicy (pow. Drohobycz), w Perekosach i Zdziarach (pow. Kałusz), w Wolawie (pow. Przemyśl), w Nowosiółce i Kaczanówce (pow. Skałat), w Hohołowie (pow Sokal), w Płotyczach (pow. Tarnopol), w Bereście (pow. Grybów), w Sarnkach dolnych i Słobodzie bołszowieckiej (pow. Rohatyn), w Wylewie (pow. Jarosław), w Bendrykowcach (pow. Zaleszczyki) w Kobylu (pow. Zbaraż) i w Mohylanach (pow. Żołkiew). Swierzb u bydła: w Tarnawce (pow. Dobromil), w Pełczyńcach (pow. Zbaraż).

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 12 marca 1883.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 15 marca.

Dopóki p. Schönerer nie przebrał miary w swoich extrawagancyach politycznych, mógł sam przynajmniej łudzić się nadzieją, że posiada, jeżeli nie pewne stronnictwo, to maleńką klientelę. Nadeszła teraz chwila krytyczna, potrzeba rozprawić się z sądem karnym, więc jeżeliby p. Schönerer miał gdziekolwiek zwolenników, musiałoby to wyjść na jaw. Nie ma jednak nikogo, ktoby przyłączył się do niego, a natomiast wyparły się go uroczyście wszystkie kluby studenckie, gdzie przecież każda extrawagancya polityczna zdaje się mieć utorowaną drogę już z samej natury rzeczy. Co najprzykrzejszem musi być dla p. Schönerera, to owo lekceważenie, jakie go zresztą spotyka w kołach znających z bliska stosunki. Dotąd interesowano się nim jak widać tylko tak, jak się zazwyczaj zajmują ekscentrykami, którzy od czasu do czasu w żywszy ruch wprowadzają monotonny tryb życia parlamentarnego. Kiedy teraz ekscentryczność przybrała charakter czynu, zniewalającego prokuratoryę państwa do wystąpienia, minęło i to zajęcie.

Nawet tej pociechy nie ma p. Schönerer, żeby jego wystąpienie znalazło w Niemczech rozgłos większy. Chyba ci studenci wrocławscy, którym zapewne bardzo to pochlebiało, że ich odprowadzał na dworzec i perorował do nich deputowany austryacki, zachwycają się p. Schönererem. Na to liczyć on może, jeżeli to tylko powetuje mu wielką ekskomunikę polityczną, pod którą popadł w oczach każdego prawego Niemca austryackiego. Dzięki sprytowi, z jakim p. Schönerer połączył swój ekscentrycyzm polityczny z antisemickiemi aspiracyami, może on jeszcze znaleźć jaki dobroduszny okręg wyborczy, który go zaszczyci mandatem, ale nie znajdzie pewnie klubu parlamentarnego, do którego przystęp zostałby mu otwarty. Będzie w takim razie typowym egzemplarzem „dzikiego" posła, działającego i kompromitującego się na własną rękę i na własny rachunek. Antisemickie hasła mogą zbałamucić wiejskich wyborców, ale w Radzie państwa nigdy nie znajdzie się grono posłów, któreby pozbywać się chciało reputacyi patryotycznej dlatego tylko, ażeby mieć członka w p. Schönererze.

Prasa niemiecka dotąd nie zwraca uwagi na p. Schoenerera, a jeżeli już koniecznie pisać musi o jego sprawkach, czyni to w taki sposób, jak się pisze o dziwactwach wzbudzających chwilowo ciekawość, ale nie jakikolwiek interes polityczny. Prędzej już znaleśćby można w prasie niemieckiej dowód żywszego zajmowania się sprawą Sasów siedmiogrodzkich, która stała się drażliwszą cokolwiek właśnie w ostatnich czasach z powodu znanego projektu ustawy o szkołach średnich. Niemiecki *Schulverein* dokłada wszelkich starań, aby opinia publiczna w Niemczech wzięła Sasów w obronę, i rzeczywiście doprowadził do tego, że ozwały się głosy niechętne Węgrom jako wrzekomym ciemięzcom niemieckości w krajach korony św. Szczepana. Ale i te głosy zgoła nic nie znaczą, bo nigdzie tak mało jak w Berlinie prasa nie wpływa na kierunek oficyalnej polityki, zwłaszcza w razie, jeżeli chodzi o sprawę, zostającą w jakimkolwiek, choćby najdalszym związku z przymierzem austryacko-niemieckiem. Ostrożny zazwyczaj, nawet lękliwy korespondent *Pester Lloyda* uspokaja pod tym względem zupełnie opinię w Budapeszcie, zachęca nawet do pospiesznego traktowania sprawy, aby agitatorowie *Schulvereinu* nie mogli długo wichrzyć i podburzać. Trafnie bardzo mówi ów korespondent, że chociażby nawet w grę nie wchodziły szczególne względy na przymierze, kompetentne koła w Berlinie nie mogłyby wziąć pod rozwagę sprawy Sasów siedmiogrodzkich już z tego powodu, że wszystko, co Węgrzy uczynili w Siedmiogrodzie dla uwydatnienia madyarskiej przewagi politycznej, nie może iść nawet w porównanie z systematyczną a nieubłaganą tendencyą germanizacyjną w Alzacyi, Szlezwigu i w Poznańskiem.

Sprawy krajowe.

(*Szkoła rolnicza w Horodence*).

(X) Spełniając polecenie otrzymane od Sejmu w uchwale z dnia 11 października r. 1881, którą podniesiona została ważna sprawa zakładania niższych szkół rolniczych w kraju naszym. Wydział krajowy zawiązał był już przed kilkunastu miesiącami rokowania z jednej strony z komitetami krajowych Towarzystw gospodarskich dla poznania ich zdania co do zasad organizacyi takich szkół, z drugiej zaś strony z wydziałami powiatowemi celem zbadania, gdzie i o ile sami mieszkańcy powiatu czują potrzebę niższej szkoły rolniczej i skłonni są do ofiar na rzecz takiego zakładu a w danym razie także celem otrzymania wskazówek o miejscowościach najodpowiedniejszych na siedziby. Co do zasad organizacyi uznał Wydział krajowy po wysłuchaniu zdania komitetów Towarzystw gospodarskich, że projektowane niższe szkoły rolnicze powinny powstawać jako zakłady krajowe, mieć kierunek praktyczny podobnie jak istniejąca już niższa szkoła rolnicza w Dublanach a zatem istnieć wyłącznie przy większych gospodarstwach, któreby im służyły za główny środek naukowy, że wreszcie powinny ile możności pro-

---

SPEŁNIŁO SIĘ

(Dokończenie.)

Dość tych przykładów. Widać z nich, że artysta nie patrzał na świat wprost zmysłami, ale przez pryzmat własnej fantazyi, i jeszcze filtrował swoje wrażenia w filozoficznym alembiku a głównym rysem jego natury był jakiś mistyczny idealizm. Ale to nam jeszcze nie tłómaczy Maxa. Są w nim dziwne sprzeczności, komplikacye, kontrasty. Jest po części idealistą, czemuż tedy ciało Chrystusa traktował tak realistycznie? Nie rozumie rzeczywistości; jak dalece nie pojmuje n. p. historycznej prawdy, świadczy jego Joanna d' Arc z ostatniej wystawy, w której nawet nic idealnego ani typowego nie było. W innych obrazach stoi w sprzeczności sam z sobą—w św. Elżbiecie dowiódł, jak dalece umie w danym razie zrozumieć ducha epoki. Zdawałoby się, że nie ma w nim intuicyi, źródła świeżych, prostych natchnień, i tylko to mu się udaje, co wymaga głębszych studyów. Ale temu znowu zaprzecza senna fantastyczność niektórych obrazów

Może klucza do tej zagadki, przyczyny tych kontrastów, nieprawidłowego rozwoju fantazyi, należy szukać głębiej, już nie w samym artyście, ale w jego epoce. Max jest mistykiem szczepionym na gruncie czysto pozytywistycznym; nie jest zaś mistykiem, lub idealistą średniowiecznym jak n. p. Führich; jest synem swego czasu, urodził się dzieckiem cywilizacyi przerafinowanej, pokolenia starego, o rozbujałych i osłabionych nerwach. Fantazya u niego nie pochodzi wcale ze zbytku krwi i życia jak u mistrzów renesansu, ale przeciwnie z przestarzałości i uwiędnięcia ducha, z ubóstwa krwi, z egzaltacyi nerwów, i nie ma nawet pola się rozwinąć, nie może, jak to było w średnich wiekach, dojrzeć aż do wydania właściwego owocu, nie może być szczerą, naiwną; filozofia ją zwichnęła, realizm stłumił; powstając na nieprzyjaznym gruncie, w anormalnych warunkach, rozwija się sztucznie, w sprzeczności z samą sobą.

W idealizmie niezdrowym, zwichniętym przez realizm i filozoficzność wieku, należy szukać zasadniczej nuty całego duchowego ustroju artysty. Stąd wypływa koloryt dziwaczny, skomplikowane pomysły. Z płonki realistycznej szczepionej na krzaku mistycznym powstał kwiat szczególny fantastyczny, pośredni między dwoma rodzajami. Z góry można poniekąd przewidzieć, jakie będą konieczne granice tego talentu. Więcej psychologicznej niż plastycznej prawdy, tajemnicza, głęboka idea zamknięta w konturach mglistych; koloryt nieprawdziwy, a rysunek niekiedy ściśle realistyczny, żadnej prostoty i zdrowia, natomiast jakaś odrębność w pojmowaniu i przedstawianiu przedmiotów, oryginalność w każdym razie szlachetna, bo świadcząca o wyższości ducha, który się łamie z sobą, aby wysnuć z wewnątrz siebie idee wyższe nad rzeczywistość.

Czy przedmiot religijny był właściwem polem dla talentu tej natury? I tak, i nie. Nie, bo mu brak głównego warunku do pojmowania rzeczy świętych, prostoty; tak, bo jest w nim pierwiastek wyższy, idealny. Z tych właściwości wypływa cała ujemność i wielkość obrazu. Koloryt nie może być naturalny u Maxa, więc i tu nas razi przesadną sinością ciała Syna Bożego. W samym pomyśle o tyle nie ma prostoty, o ile dziwnym, wyszukanym konceptem są owe ręce u dołu obrazu, wzbudzające na pierwszy rzut oka wrażenie wcale nieestetyczne, nieharmonijne, przeciwne warunkom sztuki, choć są malowane ślicznie, i oprócz jednych u prawej strony krzyża, każda z tych rąk ma dziwnie dużo wyrazu, fizyonomii, tak dalece, że możemy w przybliżeniu domyśleć się wieku i uczuć osoby niewidzialnej a pomimo to nie możemy zgodzić się na nie. Wiadomo, że dzieło sztuki nie powinno wzbudzać uczucia niepokoju, a tu koniecznie szukamy dalszego ciągu, wyobrażamy sobie postacie, do których ręce należeć mogą. To psuje wrażenie całości.

A wrażenie to, przypuściwszy, że już dobrze znamy Maxa, że nie pierwszy raz patrzymy na jego obraz, zatem, że nas nie razi i nie odpycha oryginalnością — wrażenie to musi być wielkie, uroczyste, prawie religijne. Tło jest przepyszne, pejzaż przedstawia najzupełniejsze pustkowie; u góry słońce zaćmione, cienie walczą z światłem, wielka smuga czerwonego światła u granic widnokręgu, kłąb kurzu podniesiony podmuchem wiatru — i nic.. . samotność posępna, groźna Idealizm Maxa objawił się tu w całej powadze i potędze, ale widzieliśmy, że idealizm u niego nie jest szczery — i tu w rysunku ciała Chrystusowego objawia się dziwna, znaña nam oryginalność artysty: połączenie dwóch sprzeczności — realizm rysunku odskakujący od tła idealnego i nienaturalnego kolorytu.

Pejzaż i tło poetyczne, smętne, jak psalm pokutny, a ciało Chrystusa ściśle realistyczne, pojęte w sposób tak odmienny od utartego zwyczaju, że właściwie nie możemy mieć w oku ani w własnych wspomnieniach żadnego punktu porównania, nie możemy sprawdzić, czy studyum anatomiczne ciała jest ściśle, prawdziwe, a nasze reminiscencye dawnych mistrzów pokazują nam Chrystusa na krzyżu pojętego ze strony raczej symbolicznej. Ciało jest przybite do drzewa, ale wyprężone jakby wyrywało się tryumfalnie od ziemi, ramiona rozszerzone, ręce tak jeszcze pełne siły, że czuć, jakoby dobrowolnie dały się przybić do ramiona krzyża i po śmierci nawet mogły się uwolnić. Tu przeciwnie — całe ciało zwisło bezsilnie na ciężarze nóg, które wbrew tradycyi przybite są każda z osobna dwoma gwoździami, a to samo może zmienić zupełnie pozycyę ciała; ręce kurczowo zgięte; nie ma śladu tryumfów ducha, jest śmierć, skonanie w całej ohydzie.... Głowa bez aureoli nie jest podniesiona, ale także zwisła, martwa już; wyrazem wielkiego spokoju stanowi zupełny kontrast z konwulsyjnie wyprężonem ciałem, które widocznie przeszło nieludzkie tortury — i w tym kontraście jest znowu myśl idealna, ślad boskiego pierwiastku.

Ale od krzyża, od ciała Chrystusa, wracamy ciągle do tła, do tej natury, która wyraża niemą trwogę i boleść. Być może, że w pojęciu Chrystusa nie ma dość ducha religijnego; cała waga, cała wartość obrazu leży właściwie gdzieindziej, w wiernym, przejmującym obrazie smutku, wyrażonym w całości. I tu nareszcie dotykamy wielkiej wyższości Maxa nad innymi współczesnymi malarzami. Nie umie myśleć trywialnie. Epizodyczność, nawiasowość, która tak poniżyła poziom sztuki nowoczesnej, jest mu obcą; nie jest malarzem rodzajowym. To co zwiemy *genre*, zasadza się na wyrwaniu jednego faktu, jednego obrazka z wielkiej całości, i na przedstawieniu go samym w sobie, bez związku z ogólnemi prawami i prawdami życia. Max nie umie myśleć z takiem ograniczeniem, choć w niektórych jego obra-

wadzić własne gospodarstwo na mniej więcej 20 morgach gruntu, w każdym zaś razie mieć do rozporządzenia pole szkolne o powierzchni przynajmniej sześciu morgów.

Rokowania z wydziałami powiatowemi dotąd tylko w dwóch wypadkach tak postąpiły, że Wydział krajowy mógł na podstawie wyniku rokowań powziąć decyzyę. Przedewszystkiem korzystając z ofiarności br. Jakóba Romaszkana, zgodził się Wydział krajowy na założenie niższej szkoły rolniczej w Horodence i ułożył dla niej statut, który przedłożony zostaje ministerstwu. W razie otrzymania rychłej odpowiedzi od Rządu co do wysokości subwencyi państwowej, jaka z ogólnej już przyznanej na podobne cele kwoty przypaść ma dla niższej szkoły rolniczej w Horodence, Wydział krajowy starać się będzie, aby zakład został otwarty już 1 października b. r. Druga z rzędu niższa szkoła rolnicza powstaćby miała według planu Wydziału krajowego w Jagielnicy w powiecie czortkowskim.

Statut szkoły Horodeńskiej, wskazujący dokładnie charakter i cele zakładu oraz całe jego urządzenie, zawiera następujące postanowienia:

Krajowa niższa szkoła rolnicza w Horodence mieć będzie na celu kształcenie przedewszystkiem synów włościańskich na zdolnych gospodarzy praktycznych. Do celu tego dążyć będzie szkoła przedewszystkiem drogą nauki praktycznej, a mianowicie: a) przez wyuczenie dokładnego, sumiennego i racyonalnego wykonywania wszelkich prac gospodarskich tak w polu jak na obejściu gospodarstwa (w stodole, stajniach i t. d.); b) przez objaśnianie istoty, sposobu wykonywania i celu prac gospodarskich w takiej mierze, ażeby uczeń każdą czynność gospodarską umiał uzasadnić i w przyszłym zawodzie podwładnym i czeladzi wytłumaczyć. Naukę praktyczną popierać będzie: 1) udzielanie nauki w całości gospodarstwa wiejskiego (rolnictwa, hodowli zwierząt i zarządu) w stosownym zakresie; 2) udzielanie elementów nauk przyrodniczych; 3) dopełnienie wykształcenia ogólnego za pomocą nauki religii i nauk ogólnie kształcących

Cały kurs nauki trwać będzie trzy lata. Językiem wykładowym jest język polski. Ćwiczenia w wykonywaniu prac gospodarskich odbywać się będą przez sześć miesięcy wiosennych, letnich i wcześniejszych jesiennych codziennie, zaś przez resztę roku co drugi dzień, w godzinach przeznaczonych na pracę gospodarską zwyczajem folwarku, o który szkoła jest oparta Objaśnianie towarzyszyć ma wszelkim pracom dotąd, dopóki uczniowie w wykonywaniu ich nie nabędą wprawy. Udzielane objaśnienia winny nietylko odnosić się do technicznej strony pracy, ale także zwracać będą uwagę ucznia na cel pracy i związek pomiędzy celem a sposobem wykonywania, oraz na wpływ modyfikujący, jaki wywierają na wykonanie okoliczności zewnętrzne.

Nauka teoretyczna, która udzielaną będzie w miesiącach, dniach i godzinach wolnych od zajęć praktycznych, obejmować będzie: 1. Naukę religii, zmierzającą do dokładnego objaśnienia i wpojenia obowiązków człowieka wobec Boga, bliźniego i samego siebie; 2. naukę języków, t. j. polskiego i ruskiego, aby uczniowie mogli władać językami powyższemi ustnie i na piśmie, a nadto, aby dostarczono uczniom sposobności do uzupełnienia wiadomości swych na polu geografii i historyi ojczystej; 3. naukę rachunków, zastosowaną do przyszłego zawodu uczniów; 4. wiadomości wstępne z nauk przyrodniczych, wyjaśniające zjawiska świata otaczającego a oprócz tego stanowiące wstęp do nauk zawodowych; 5) naukę gospodarstwa wiejskiego, która ma celu uzupełnienie objaśnień towarzyszących pracom ręcznym, a obejmować ma: naukę rolnictwa, naukę hodowli zwierząt, t. j. krótko a przystępnie wyłożoną naukę o glebie, o istocie, organach i warunkach życia roślinnego, względnie zwierzęcego, następnie wykład części szczegółowych tych nauk, uwzględniający okoliczne stosunki gospodarskie, oraz stopień wykształcenia i przyszłego zakresu działania uczniów, wreszcie naukę zarządu gospodarskiego, ograniczającą się do uwag, wyjaśnień i omawiania dat liczebnych przez uczniów w dziennikach i raportach zbieranych i do ćwiczeń w wykazywaniu wzajemnej zależności tychże cyfr. Szóstym przedmiotem będą ogólne zasady hygieny, a siódmym wykład i objaśnienie najgłówniejszych ustaw i przepisów stojących w związku z gospodarstwem wiejskiem.

Zakres i wzajemny stosunek przedmiotów nauk teoretycznych oraz rozkład ich na kursa określi bliżej szczegółowy plan nauki. Sposób nauczania robót ręcznych i użycia uczniów do pracy określi osobny regulamin.

Środkami naukowemi szkoły będą: 1) Jako główny środek naukowy gospodarstwo folwarku w Horodence, przy którym szkoła jest założona, na mocy umowy z właścicielami tegoż folwarku. 2) Pole szkolne o sześciu morgach powierzchni, będące własnością szkoły i służące wyłącznie do jej użytku t. j. do nauki w wykonywaniu prac różnych około uprawy roli i pielęgnowania roślin oraz użycia maszyn i narzędzi gospodarskich. 3) Zbiory potrzebne do ułatwienia wykładów i do demonstracyi, a mianowicie zbiór nasion i roślin uprawnych, chwastów, nawozów, modeli maszyn i narzędzi gospodarskich, dalej zbiór okazów do nauk przyrodniczych, zbiór rycin naukę umysławiających i bibliotekę rolniczą. 4) W danym razie celujące gospodarstwa okoliczne większe i mniejsze, do których uczniowie odbywać będą wycieczki, oraz zwiedzane przez uczniów wystawy i warsztaty.

Grono nauczycieli stanowić będą nauczyciel fachowy a zarazem kierownik szkoły i zakładowego gospodarstwa wiejskiego; nauczyciel fachowy pomocnik do nauki niektórych działów gospodarstwa wiejskiego i do pomocy pierwszemu w dozorowaniu uczniów przy naukach i pracach gospodarskich, instruktor nauczający wykonywanie robót gospodarskich i prowadzący specyalny dozor nad uczniami pracującymi, nauczyciel do nauk elementarnych ogólnie kształcących, który zastąpiony być może siłami nauczycielskiemi miejscowemi, i kapelan, którym być może miejscowy pleban lub wikaryusz. Nauczycieli fachowych oraz instruktora mianować będzie Wydział krajowy na przedstawienie kuratoryi szkoły i to nauczycieli fachowych za porozumieniem z ministerstwem rolnictwa. Resztę nauczycieli powoływać będzie kuratorya na przedstawienie kierownika; jednakże zatwierdzenie powołanych zastrzeżone jest Wydziałowi krajowemu. Nauczyciele fachowi będą urzędnikami krajowymi z prawami i obowiązkami określonemi ustanową służby krajowej. Płace ich ustanowi osobny etat. Wysokość wynagrodzenia dla reszty nauczycieli oznaczy Sejm krajowy na podstawie wniosków Wydziału krajowego.

Wszyscy uczniowie mają mieszkać i będą utrzymywani w zakładzie. Liczba uczniów ograniczona jest do 30. Kto zechce wstąpić jako uczeń do kraj. niższej szkoły rolniczej w Horodence, winien wykazać, że ukończył 16 rok życia, udowodnić, że ukończył z dobrym postępem szkołę ludową, lub w inny sposób nabył znajomości czytania, pisania i rachowania, przedłożyć świadectwo moralności wystawione przez właściwego duszpasterza, przedłożyć świadectwo zdrowia wystawione przez lekarza, wreszcie otrzymawszy zapewnienie przyjęcia złożyć do rąk kierownika pisemne zobowiązanie rodziców, opiekunów lub protektorów, poręczające regularną wypłatę należytości przypadających zakładowi od ucznia. O przyjęciu ucznia do szkoły stanowi kierownik.

Nauka udzielana będzie bezpłatnie. Za wikt i utrzymanie w zakładzie t. j. za ubiór, pomieszkanie, pościel, opał, światło i pranie opłacać będą uczniowie do kasy zakładu kwotę nieprzekraczającą 150 złr w. a. rocznie w ratach półrocznych z góry. Każdoczesną wysokość tej opłaty oznaczy Wydział krajowy na wniosek kuratoryi.

Przy końcu każdego roku szkolnego zdawać będą uczniowie egzamin przed komisyą egzaminacyjną, złożoną z kierownika, egzaminującego nauczyciela i delegata kuratoryi. Uczeń, który przy tym egzaminie nie otrzymał postępu przynajmniej dostatecznego, nie może przejść na rok wyższy. Po ukończeniu trzyletniego kursu nauk zdaje każdy uczeń egzamin główny przed komisyą egzaminacyjną. Świadectwa otrzymają uczniowie tylko z egzaminów głównych. W świadectwach tych oznaczy się obok postępów ucznia w naukach oraz w wykonywaniu i dozorowaniu prac gospodarskich także zachowanie się i pilność, niemniej specyalne uzdolnienie. Zachowanie się nieodpowiednie pociągać będzie za sobą wydalenie z zakładu.

Kierownik naukowy szkoły będzie bezpośrednim przełożonym grona nauczycieli i uczniów. Ma on załatwiać wszelkie sprawy wewnętrzne szkoły i odpowiada za zgodne z przepisami prowadzenie szkoły, porządek i karność. W sprawach zwyczajnego zarządu szkoły w obrębie zatwierdzonego preliminarza znosić się będzie kierownik bezpośrednio z Wydziałem krajowym, we wszystkich innych sprawach z kuratoryą szkoły. Nadzór nad szkołą sprawować będzie kuratorya, złożona z czterech członków, a mianowicie delegata rządu, Wydziału krajowego, oddziału horodeńsko-śniatyńsko-kossowskiego, gal. Towarzystwa gospodarskiego i właściciela obszaru dworskiego w Horodence. Każdy członek kuratoryi mieć będzie zastępcę uprawnionego do głosowania przy rozstrzyganiu spraw bieżących Zadaniem kuratoryi będzie w szczególności: przedstawiać Wydziałowi krajowemu kandydatów na posady nauczycieli fachowych oraz instruktora i powoływać resztę nauczycieli na przedstawienie kierownika za potwierdzeniem Wydziału krajowego, przedkładać Wydziałowi krajowemu corocznie wnioski w przedmiocie wysokości opłaty za wikt i utrzymanie uczniów, brać udział w czynności komisyi egzaminacyjnej, układać corocznie na podstawie wniosków kierownika projekt preliminarza zwykłych wydatków na szkołę i przedstawić go Wydziałowi krajowemu, przedkładać Wydziałowi krajowemu w razie potrzeby wnioski i plany o potrzebach budżetem szkoły nieprzewidzianych; zatwierdzać wypracowane przez kierownika plany rozkładu godzin przeznaczonych na wykłady i zajęcia praktyczne, wreszcie przedstawiać Wydziałowi krajowemu własne zapatrywania i wnioski co do organizacyi szkoły i działania jej nauczycieli. Członkom kuratoryi wolno będzie bywać każdego czasu na wykładach, na egzaminach i brać udział w wycieczkach szkoły, celem przekonania się, czyli i jak się wykonywa plan nauki. Uwagi jednak w tym względzie mogą być czynione tylko pisemnie na ręce kierownika za uchwałą kuratoryi.

Zwierzchnią władzą zakładu będzie Wydział krajowy Do jego zakresu działania należeć ma w szczególności: zatwierdzenie zarządzeń kuratoryi, tyczących się powołania kapelana i nauczyciela do nauk elementarnych, bezpośrednia dyspozycya co do funduszów szkoły w zakresie budżetu; stanowienie o potrzebach nadzwyczajnych, o ile one mogą być zaspokojone z funduszów krajowych, oddanych pod rozporządzenie Wydziału krajowego. W sprawach wielkiej wagi, a mianowicie w sprawach zmiany statutu, użycia subwencyi państwowej i mianowania nauczycieli fachowych, porozumiewać się będzie Wydział krajowy z ministerstwem rolnictwa. Wydział krajowy działać będzie po wysłuchaniu zdania kuratoryi; jedynie w sprawach zwyczajnego zarządu szkoły w zakresie budżetu wejdzie w bezpośredni stosunek z kierownikiem. Osobne regulaminy i instrukcye określą obowiązki kierownika i nauczycieli i unormują porządek wewnętrzny szkoły Stosunek szkoły do gospodarstwa folwarcznego w Horodence określi umowa, zawarta z właścicielem folwarku.

Rada państwa.

(*CCLXXXII posiedzenie Izby poselskiej*).

† **Wiedeń,** 13go marca. (*Kor. Gaz. Lwow.*) Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godzinie 10 min. 15.

Nim przystąpiono do porządku dziennego, zabrał głos minister oświecenia bar. Conrad: Proszę wybaczyć, że powracam do rzeczy już załatwionej i czysto osobistej, ale zniewala mnie do tego przyjęcie, jakiego gdzieniegdzie doznały uwagi pos. Schönera o obrazach akademii sztuk pięknych, które mają zdobić ściany mojego mieszkania prywatnego. W r. 1877 akademia szutk pięknych przeniosła kilka obrazów z galeryi swojej do sal reprezentacyjnych ministerstwa oświaty, uważając takie pomieszczenie ich za stosowne, zwłaszcza że w galeryi miejsca zabrakło. I później akademia także nie znalazła dla nich miejsca, a nawet inne jeszcze obrazy umieściła w ministerstwie sprawiedliwości, w arsenale i t. d. W mieszkaniu prywatnem obrazów nie mam, bo nie mam nawet pomieszkania prywatnego, lecz urzędowe. Winienem to sam sobie, sprostować fałsz, jestem bowiem przekonany, że, jak każdy z panów zgodzi się na to ze mną, nikt nie powinien zasiadać na ławie rządowej, kto prócz zaufania Cesarza JMci nie posiada także poczucia, że w jego życiu politycznem i prywatnem nie ma niczego, coby nawet złej woli mogło dać pozór do oszczerstw. (*Brawo! brawo!*) Dziękuję panom, żeście mię wysłuchali, i pozwólcie mi wypowiedzieć przekonanie, że cała Izba zgodzi się na to, iż te obrazy w ministerstwie oświecenia nie mogą być takim pozorem. (*Brawo! brawo!*)

Minister handlu bar. Pino zabiera głos, aby odpowiedzieć na interpelacyę pos. Rosera o mnożącej się liczbie nieszczęśliwych wypadków na drogach żelaznych i używaniu światła elektrycznego celem ich zapobieżenia. Odpowiedź stwierdza na podstawie dat z ruchu kolejowego w latach 1879, 1880 i 1881, że powiększa się liczba podróżnych i w ogóle całego ruchu, a zmniejsza się stosunkowo liczba nieszczęśliwych wypadków, która z pominięciem tych, co z własnej winy ponieśli śmierć lub uszkodzenie na ciele, wynosiła w r. 1879 42ch, czyli 18tu na milion, w r. 1880 50ciu, czyli także 18 na milion, a w r. 1881 49ciu, czyli 15tu na milion podróżujących. W pierwszem półroczu r. 1882 wynosiła 9, czyli 5 na milion. Co się tyczy lamp elektrycznych na lokomotywach, doświadczenia pouczyły, że lampa taka rzuca światło blisko na kilometr odległości; na zakrętach jednak i w parowach, gdzie widok jest ograniczony, wartość jej mniejsza. Koszta jednej lampy wynoszą blizko 3000 zł., kwota, nie pozostająca w żadnym stosunku do małych rezulatów doświadczeń dotychczasowych. Gdyby na 350 lokomotywach skarbowych dróg żelaznych i gwarantowanych zaprowadzono lampy elektryczne, byłby to wydatek niemały. Można spodziewać się ulepszeń tej lampy, a wtedy będzie można pomyśleć o tem. Minister zapewnia w końcu, że tak on, jak powołane organa wszystko czynią, aby na drogach żelaznych bezpieczeństwo było jak największe. (*Brawo! brawo!*)

Izba przystępuje do porządku dziennego.

Projekt rządowy o podwyższeniu dochodów bużetowych w rubryce kasowości ogólnej (zwroty zaliczek ze skarbu) w pierwszem czytaniu przekazano komisyi budżetowej z poleceniem, aby zdała sprawę ustnie.

W dalszym ciągu szczegółowych rozpraw budżetowych idzie pod dyskusyę rozdział „sól“ z sumą dochodów 19,682.000 zł. (o 1300 zł. więcej od preliminarza rządowego), wydatków zaś 3,017.000 zł. (zgodnie z prel. rząd.) Komisya wnosi następujące dwie rezolucye: „Wzywa się c. k. rząd, aby rozpoczął z rządem węgierskim rokowania w sprawie znacznego obniżenia cen soli i aby o wyniku jaknajrychlej zdał sprawę Izbie.“ — „Wzywa się c. k. rząd, aby porozumiał się z rządem węgierskim o podjęcie na nowo wyrobu taniej soli dla bydła.“

Pos. Tausche przemawia za rezolucyami tem goręcej, że ministerstwo skarbu stawia niepokonane trudności tym, którzy sprowadzają z zagranicy choćby tylko sztuczne nawozy solne.

Pos. Ozarkiewicz przemawia także za rezolucyami żąda urządzenia trafik soli.

Pos. Hausner stwierdza fakt, że dochody skarbowe z soli zmniejszają się, a uderza to tem bardziej, że dochody z wszystkich innych podatków spożywczych i z loteryi w tym samym czasie urosły. Gdy się szczegółowo zważy, że konsumcya soli kuchennej jest ekonomicznie bardzo ważnym momentem, różnica między r. 1869, w którym konsumcya ta wynosiła $9._{350}$ kilogramu na głowę, a r. 1880. w którym wynosiła $9._{030}$ kilogramu, a więc różnica o 320 gramów na głowę, przedstawi się jako wcale niemała. Z tego zmniejszenia się konsumcyi najniezbędniejszego artykułu żywności w porównaniu z większą konsumcyą tytoniu i z większemi dochodami loteryi pokazuje się, że sól jest nienaturalnie droga. Pomnożenie zaś konsumcyi soli już ztąd jest obowiązkiem rządu, że w ostatnich latach 14 wywóz soli za granicę ustawicznie się zmniejszał, chociaż ceny dla zagranicy są tak nizkie, że wywóz soli można uważać za marnotrawstwo, z czego zresztą znowu wynika, że część wywiezionej soli wraca sposobem przemytnictwa. Z Galicyi wywozi się 220.000 centnarów metrycznych po 90 centów za centnar, a więc z zyskiem zaledwie 40 ct. Rząd nie zaprzestaje tego wywozu jedynie dlatego, iż inaczej musiałby rozpuścić mnóstwo górników; chwalebny ten cel możnaby lepiej osiągnąć, gdyby się zniżyło ceny soli dla konsumcyi krajowej i gdyby na nowo wyrabiać poczęto sól dla bydła. Mowca przemawia za obiema rezolucyami, wytykając szczególniej ministerstwu spraw rolniczych, że po macoszemu traktuje tak ważną dla rolnictwa kwestyę. W Galicyi potrzeba soli dla bydła jest tem naglejsza, że kraj ten ma przecież dochować się teraz własnego bydła. (*Brawo! brawo! z prawicy*).

Komisarz rządowy, radca ministeryalny Wallach powołuje się na to, że administracya monopolu na sól jest zobowiązana trzymać się ustawy, której zmiana wymagałaby zgody Węgier; wszelkie rokowania zaś rozbijają się o to, że nie wynaleziono jeszcze sposobu takiej denaturalizacyi soli, że-

---

zach znać gonienie za sensacyjną oryginalnością; w ogóle traktuje przedmiot poważnie, z okiem otwartem na nieskończoność. I w ostatnim jego obrazie cóż jest? Wielki smutek i boleść; męczarnia dokonana na tle wielkiej samotności, a z świata rzeczywistego a dla nas niewidzialnego kilka rąk wzniesionych do krzyża z niemą rozpaczą. Obraz ten nie wyraża nadziemskiej świętości, tylko gorzki smutek krzyża i przez to dotyka najtajniejszej, najgłębszej strony ludzkiego ducha. Smutek to rzecz najogólniejsza, najbardziej ludzka, najściślej nam przyrodzona — nie radość ale cierpienie jest tłem naszej istoty, przeto dzieło całe przejmuje nas do głębi, poruszając tę ukrytą a zawsze drgającą strunę. To stanowi istotną jego wielkość.

I jeśli wrócimy do pierwszej naszej kwestyi, czy obraz Maxa wyda ujemny rezultat co do pojęć religijnych w sztuce, to zdaje mi się, że taki rezultat nie można nazwać negatywnym. Choć obraz Maxa nie jest ściśle religijny w tradycyjnem pojęciu chrześciańskiego malarstwa, jest przecież religijny o tyle, że wyraża wielką boleść, że przypomina nam, iż cierpimy i musimy cierpieć. Boleść moralna, to już pierwiastek nieskończony w człowieku, zbliża nas on do Boga, choćbyśmy w Niego wierzyć nie chcieli. Jeżeli Chrystus ukrzyżowany Maxa jest jednym dowodem więcej, że nie ma dziś sztuki zdrowej i prostej, skądinąd utwierdza nas także w mniemaniu, że nowoczesna sztuka może wydać dzieła nietrywialne, szeroko pomyślane i poważnie pojęte.

Z. D.

by była nieszkodliwa bydłu, a nieużyteczna ludziom. Zresztą zajmuje się tem znowu osobna komisya. Trudności dla dowozu soli nawozowych polegają tylko na dochodzeniach, czy nie ma w nich soli kuchennej. Co do wywozu soli za granicę, nie zniża się cen nad potrzebę; przemycaniu jej napowrót rząd zapobieży.

Poczem rozdział soli przyjęto.

Bez dyskusyi uchwalono rozdział monopolu na tytoń z sumą dochodów 67,800.000 złr. (o 504.800 złr. więcej od prelim. rząd.), wydatków zaś 24,061.300 złr. (o 480.400 zł mniej w skutek zniżenia kwot na zakupno liścia i na fabrykacyę).

Rozdział stemplów z kwotą dochodów 17,100.000 złr. (o 150.000 złr. wyżej prel. rząd.), wydatków 370.000 złr. (zgodnie z prel. rząd.) uchwalono po przemówieniu pos. Rosera za zniesieniem stempla od dzienników i kalendarzy, którego nie ma już w państwach cywilizowanych.

Następuje rozdział taks i należytości skarbowych z kwotą dochodów 32,800.000 złr. (o 779.000 złr. wyżej prelim. rząd.), wydatków 623.000 złr. (zgodnie z prelim. rząd.)

Pos. Ozarkiewicz użala się na coraz większe wybujanie pisarstwa pokątnego w Galicyi, tudzież na zbyt wysoki procent od zaległości podatkowych i na fiskalizm w ściąganiu należytości skarbowych od spadków, które to należytości są ruiną stanu włościańskiego.

Pos. Hewera uskarża się na szykany i niesprawiedliwość w wymierzaniu należytości skarbowych; wnosi rezolucyę o uregulowanie wymiaru ich za pomocą nowej ustawy. Rezolucyę tę przekazano komisyi budżetowej.

Pos. Neusser te same wywodzi żale, co obaj preopinanci. Jeśli rząd sprawę podźwignięcia stanu włościańskiego bierze na seryo, niech przedewszystkiem obniży należytości skarbowe.

Rozdział powyższy przyjęto i na tem przerwano obrady. Koniec posiedzenia o godzinie 2 min. 30. Następne wieczorem.

Już po tem posiedzeniu odbyło się posiedzenie tajne, na którem obradowano tylko nad kwestyą formalną, czy sprawa pos Schönerera ma być traktowana na posiedzeniu publicznem, czy na tajnem. Sam pos. Schönerer wnosił, aby traktowano ją publicznie. Poseł Herbst zapytał, dla czego sprawę traktować się zamierza na posiedzeniu tajnem. Prezes Smolka odpowiedział, że w ciągu obrad mogłyby być poruszane rzeczy, które trzeba pozostawić śledztwu sądowemu. Uchwalono tedy traktować sprawę pos. Schönerera na posiedzeniu tajnem.

(*CCLXXXIII. posiedzenie Izby poselskiej.*)

† **Wiedeń,** 13 marca. (*Kor. Gaz. Lw.*) Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godź 7 wieczorem. Izba odrazu przystępuje do porządku dziennego.

W dalszym ciągu szczegółowej dyskusyi budżetowej idzie pod obrady rozdział loteryi z kwotą dochodów 20,223.000 zł., wydatków 12,459.000 zł. (zgodnie z preliminarzem rządowym).

Pos. Roser występuje z ostrą filipiką przeciw loteryi. Ironicznie wzywa ministra skarbu, aby powołał mężów uczonych, stojących na wyżynach XIX wieku, i polecił im napisać dobry sennik dla sióstr zakonu loteryjnego (*wielka wesołość*) i przełożyć go na wszystkie języki, nawet i na czeski i słowieński, skoro tak wymaga już polityka pojednawcza, a obok sprzedaży książek szkolnych nakładu skarbowego urządzić sprzedaż tego sennika. Mowca ubolewa nad ofiarami loteryjnego demona i wskazuje, iż loterya jest nieprzyjaciółką pocztowych kas oszczędności. Mowca wnosi rezolucyę przeciw loteryi, którą przekazano komisyi budżetowej.

Przyjąwszy rozdział loteryi, uchwalono bez dyskusyi, co następuje: myta, dochody 2.413.000 zł., wydatki 26.000 zł. (zgodnie z prel. rząd.); znaczenie srebra i złota, wydatki 69.000 zł. (zgodnie z prel. rząd.), dochody 210.000 zł. (o 14.000 zł. wyżej prel. rząd.); podatek szynkarski, dochody 1.005.000 zł., wydatki 15.000 zł. (zgodnie z prel. rząd.) budynki dykasteryalne, dochody 101.844 zł., wydatki 138.813 zł. (zgodnie z prel. rząd.); fiskalności i przypadłości, dochody 115.000 zł, wydatki 4.000 zł. (zgodnie z prel. rząd.): drukarnia skarbowa, dochody 1.153.700 zł. (o 18.000 zł. mniej od prel. rząd.), wydatki 1.067.700 zł. (zgodnie z prel. rząd.); remanenty z sprzedanego mienia skarbowego, dochody 1.300 zł., wydatki 1.100 zł. (zgodnie z prel. rząd.); mennictwo, dochody 346.200 zł., wydatki 320.300 zł. (zgodnie z prel. rząd.)

Następuje etat ministerstwa handlu Pod dyskusyę idzie tytuł kierownictwa centralnego z kwotą wydatków 422.000 zł. (o 1.570 zł. mniej od prel. rząd.)

Poseł Wiesenburg żąda ulepszenia sprawozdawstwa konsularnego i w ogóle reorganizacyi konsulatów, aby lepiej niż dotychczas służyły interesom handlowym.

Pos. Fryd. Süss krytykuje działalność ministerstwa handlu z tego punktu widzenia, że Węgry o wiele energiczniej popierają swój handel, szczególniej zamorski.

Tytuł powyższy przyjęto i na tem przerwano obrady.

Prezes zapowiada tajne obrady nad sprawą dep. Schoenerera i każe zamknąć galerye i lożę dziennikarską. Godzina 8 minut 20. Następne jawne posiedzenie jutro.

Na posiedzeniu tajnem uchwalono 156 głosami prawicy i klubu Coroniniego, tudzież pp. Beessa i Altera, przeciw 107 głosom lewicy wydać posła Schoenerera sądowi.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Tajny związek).

Pod tym tytułem ogłaszają *Times* szczegóły o związku tajnym, znanym pod nazwą *Molly Maguires*, który jako stowarzyszenie amerykańsko-irlandzkie odgrywał przed kilku laty w pensylwańskich kopalniach węgla bardzo ważną rolę, wiele miał podobieństwa do zorganizowanej podług tego wzoru ligi irlandzkiej i dostarcza sądom angielskim materyału do zbadania całej sieci organizacyi zbrodniczej. Stowarzyszenie to zdradzone zostało przez jednego z członków, który jednak nie zdradził jak Carey dla ocalenia własnej głowy. Denuncyantem bowiem był członek policyi tajnej z Chicago, nazwiskiem M'Parlan, który pod obcem nazwiskiem wszedł do związku i w ciągu dwóch lat zbadał wszystkie jego tajniki. Tej samej taktyki chciał przed rokiem użyć w Irlandyi pułkownik Branckenbury, naczelnik policyi irlandzkiej, lecz zamiaru jego nie aprobował rząd liberalny, poczytując środek za niemoralny. Tajny agent M'Parlan zabrał się do dzieła w ten sposób, że przyszedł do przełożonego związku i rzekł: „Wiem, że hasłem waszego stowarzyszenia jest zjednoczenie, braterstwo i miłość chrześciańska. Zabiłem pewnego człowieka w Buffalo i uchodzę przed ręka kata. Zajęciem mojem jest puszczanie w obieg fałszywej monety, i dostarczę wam tyle pieniędzy, ile zażądacie". Oświadczenie takie otworzyło nowemu członkowi przystęp do zwiazku i wkrótce zapoznał się z całym mechanizmem stowarzyszenia. Wobec swiata występowało stowarzyszenie z programem wielce bogobojnym. We wszystkich pismach, publicznie ogłaszanych, stawiano zawsze zasadę miłości chrześciańskiej i mówiono o celach humanitarnych. Do stowarzyszenia należeli ludzie, znani z zacności i ilekroć popełniono jakie skrytobójstwo, ułatwiano ucieczkę sprawcy, a obywateli szanownych nikt nie śmiał posądzać. Warunkiem przyjęcia do związku było irlandzkie pochodzenie członka i katolickie wyznanie. Punktem centralnym stowarzyszenia była nie Ameryka lecz Irlandya, gdzie tak zwana „Rada Erynu" (*Board of Erin*) wypracowywała odznaki porozumienia, przemówienia toastowe i hasła, które od czasu do czasu wysyłane były jako „towary" do Pensylwanii. Wielu na pozór wtajemniczonych nie poznało w istocie nigdy utajonych i ostatecznych celów związku i mniemali, że należą do stowarzyszenia dobroczynnego, chociaż związek nie podejmował nigdy akcyi, któraby mogła świadczyć o miłości bliźniego. Niektórzy zresztą znali stowarzyszenie o tyle tylko, że wywierało wpływ przeważny na władze lokalne i na gminy i rozstrzygało o obsadzaniu stanowisk honorowych. Prawdziwym celem jednak były skrytobójstwa, gwałty i wszelkiego rodzaju nadużycia popełniane w interesie spiskowych. Nadto, jak wynika ze znalezionych sentencyj, miało stowarzyszenie także charakter polityczny. Niektóre z nich opiewają: „Cesarz francuski i don Carlos hiszpański zawierają sojusz, ażeby bronić praw papieża." Albo inne: „Czy uzyskają dzierżawcy lepsze prawa w Irlandyi, jeżeli lud siłami zjednoczonemi zacznie podkopywać egzystencyę lordów?" Przy jednem z powyższych zagadnień był pytający obowiązany przyłożyć mały palec prawej ręki pod kąt prawego oka, a odpowiadający chwytał rąbek swojej kamizelki wielkim i małym palcem prawej ręki. Przy toastach obowiązywały takie między innemi hasła: „Każdy irlandzki patryota powinien walczyć za sprawę Erynu, a za to Irlandczycy zaczną wkrótce dyktować prawa z College Green." Gdy szło o skrytobójstwo w pewnym powiecie, to naczelnik powiatowy stowarzyszenia wysyłał wezwanie do sąsiedniego powiatu, ażeby mu przysłano młodych wykonawców rozkazu, nieznanych w okręgu, w którym miała być zbrodnia popełniona. W takim razie dopuszczano się zbrodni w biały dzień, najczęściej w miejscu publicznem, a sprawcy uchodzili niewykryci. Jeżeli przypadkiem schwytano przestępcę, to związek tajny dostarczał olbrzymich funduszów na najlepszego adwokata i opędzenie kosztów procesu.

W dalszym ciągu i w związku z powyższem przedstawieniem, donoszą *Times*, że zniknienie Patryka Egana, byłego skarbnika ligi irlandzkiej, jest przedmiotem powszechnego zajęcia w Dublinie. Ucieczka ta jest charakterystyczną i stanowi według *Times* oczywisty dowód, że były skarbnik ligi miał relacye ze zbrodniczym ruchem ostatnich czasów w Irlandyi. Egan usunął się był w najświeższych czasach zupełnie z widowni. Policya czuwała nad każdym jego krokiem. Przed kilku dniami rozeszła się pogłoska, że Egan zachorował niebezpiecznie, a przyjaciele jego starali się wmówić w policyę, że lada chwila może śmierć nastąpić. Story w oknach mieszkania Egana były ciągle spuszczone i przestrzegano jak największego spokoju w całym domu i na ulicy w pobliżu mieszkania. Do domu wchodził codziennie tylko doktor i ksiądz. Jeżeli kto ze znajomych pragnął odwiedzić Egana, mówiono, że tak osłabiony, iż nie może przyjąć nikogo, a lekarz nakazał surowo jak największy spokój i odosobnienie. Dopiero po tygodniu wydała się taktyka podobna podejrzaną agentom policyjnym. Wprawdzie doktor i ksiądz chodzili ciągle jeszcze i okna były zasłonięte, lecz nie było pacyenta, jak się okazało po sprawdzeniu. Policya dowiedziała się tylko, że opuścił mieszkanie i miasto w celu zmiany powietrza, które szkodliwie działało na organizm chorego. Równocześnie znalazła policya przy rewizyi w domu Careya trzy listy od Egana, pisane w listopadzie r. 1881, a zatem w okresie założenia towarzystwa „niezwyciężonych" w Irlandyi. Listy te pisał Egan z Paryża.

KRONIKA

= **Najj. Pan** udzielał w ubiegły wtorek posłuchania, na którem znajdowali się między innymi c. k. podkomorzowie hr. Antoni Ledochowski i hr. Stanisław Michałowski.

= **Dwa stypendya** po 160 zł. z fundacyi ś. p. Sabiny z Pawlikowskich Korzelińskiej, przeznaczone dla młodzieży pochodzenia szlacheckiego, nadawane tylko na przeciąg jednego roku, a mianowicie kolejno w jednym roku dwom uczniom szkół gimnazyalnych, w drugim zaś dwom uczennicom, uczęszczającym do publicznych zakładów naukowych w kraju, nadał Wydział krajowy na bież. rok szkolny na przedstawienie p. Stanisława Skarzyńskiego Juliuszowi Ludwikowi Wereszczyńskiemu, uczn. IV klasy c. k. gimnazyum w Stanisławowie i Stanisławowi Śliwińskiemu, uczniowi III klasy c. k. gimnazyum w Stryju.

* **Ogień kominowy.** Wczoraj około godziny 9 wieczorem wybuchł w realności pod l. 7 przy ulicy teatralnej ogień kominowy, który bezzwłocznie ugaszono.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu J. R. z sieni 60 metrów płótna. — Pan E. B. zgubił woreczek z kwotą 7 zł. 25 ct. — Odebrano od podejrzanej osoby krzyżyk złoty, płaski, ozdobny, na złotym cienkim łańcuszku.

*** **Przy przesuwaniu wagonów** na dworcu kolejowym w Oświęcimie, mianowicie w tej jego części, która oddana jest do wyłącznego użytku kolei Górnoszląskiej, dnia 9 b. m. robotnik Tomasz Sas, zatrudniony przez ładującego drzewo przedsiębiorcę, z powodu własnej nieostrożności został na śmierć zgnieciony.

*** **W płomieniach** utracił życie przy pożarze domu wdowy Matrony Koteckiej w Wołosiance, w powiecie tureckim, dziewięcioletni syn tejże, któremu już z pomocą przyjść nie zdołano, albowiem ogień, który powstał w nocy z niezbadanej przyczyny, ogarnął dom cały tak szybko, że biedna matka zaledwie młodsze dzieci zdołała ocalić.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Monte Carlo deputowany do Rady państwa Oskar Falke, właściciel dóbr ziemskich w Styryi, przeżywszy lat 56; w Kaltern poseł na sejm tyrolski i były deputowany do Rady państwa, br. Antoni Dipauli, w 55 roku życia; w Kiel profesor filozofii tamtejszego uniwersytetu Thaulow; w Karlsruhe badeński generał br. Laroche-Starkenfels, wódz kawaleryi badeńskiej w wojnie r. 1870, przeżywszy lat 65.

— **Znakomity artysta** teatrów nadwornych w Wiedniu, La Roche, obchodzi w dniu dzisiejszym 50 rocznicę nieprzerwanej pracy w tym instytucie, do którego pierwszorzędnych należy ozdób. Ze wszystkich sfer i kół towarzyskich stolicy sędziwy pracownik na polu sztuki scenicznej otrzymać ma dziś gratulacye i dowody uznania.

Wystawa miast. Wiedeńska Rada miejska na ostatniem swem posiedzeniu uchwaliła urządzić w roku przyszłym międzynarodową wystawę miast w Wiedniu i przeznaczyła na ten cel sumę 100.000 zł.

— **Zbiegły morderca.** W listopadzie r. z. umknął z garnizonu w Wielkiej Kaniszy szeregowiec 48 pułku pieszego, nazwiskiem Hatos i zastrzelił karczmarza we wsi pod owem miastem, a następnie woźnicę pewnego na gościńcu. W sukniach, zrabowanych swoim ofiarom, przybył Hatos do Pesztu, gdzie jednak mimo przebrania w odzież cywilną został na ulicy poznany i uwięziony. Przyznawszy się do winy, został morderca wydany władzom wojskowym i osadzony w areszcie brygadowym w Peszcie, w osobnej, dobrze ubezpieczonej celi, przyczem założono mu na ręce i nogi żelazne okowy. Gdy jednak przed kilku dniami około godziny 7 wieczorem ront obchodził kaźnie więźniów, pokazało się, że cela Hatosa była pusta. Okowy leżały na ziemi, a więźnia nie było i śladu. Zarządzono oczywiście pogoń natychmiast, ale dotąd nie powiodło się wyśledzić kryjówki zbrodniarza.

— **Samobójstwo dziwaka.** W Wacowicach w zeszłym tygodniu zastrzelił się niejaki Hamerlik, kapitalista. Człowiek ten, jakkolwiek posiadał majątek wynoszący znacznie więcej niż 200.000 zł., żył z żoną swoją jak ostatni nędzarz. We własnym domu mieszkał w jednym pokoiku, a skarby swoje przechowywał w żelaznej skrzyni, do której klucze składał zawsze w miejscowej kasie oszczędności. Do samobójstwa popchnęła go okoliczność, iż na kilka dni przedtem jeden z czynszowników jego wyniósł się nocą z mieszkania, nie mogąc zapłacić komornego za ostatni kwartał. Nie mógł biedny Harpagon przeżyć straty kilku guldenów.

— **Nieszczęśliwy żart.** U hrabiego Samuela Telekiego w Peszcie w sobotę znajdowało się kilku przyjaciół na wieczorze. Pułkownik Elek bawiąc się hanczarem tureckim, tak był nieostrożny, że wykonał tą straszną bronią pchnięcie w kierunku stojącego przed nim barona Atzla, w przypuszczeniu, iż tenże uchyli się przed natarciem. Tymczasem Atzel nie ruszył się z miejsca i otrzymał niebezpieczne pchnięcie w brzuch. Ranny z porady lekarzy pielęgnowany jest w mieszkaniu hr. Telekiego.

— **Zaginieni turyści.** *Italie* otrzymała z Aosty wiadomość, że według rozpowszechnionej tam pogłoski kilku turystów angielskich, którzy w zeszłym tygodniu usiłowali dotrzeć na szczyt Mont-Blancu, nie powróciło dotąd z tej wycieczki, i że zachodzi obawa, iż nieszczęśliwi ci zapaleńcy zasypani zostali śniegiem podczas burzy, która srożyła się w ostatnich dniach w górach alpejskich.

— **Zbrodnia à la Francesconi,** według depeszy *N. fr. Presse* z Berlina, w tych dniach popełniona została w tem mieście. Posłaniec pocztowy Kosseth znaleziony został w mieszkaniu niejakiego Sandera, utrzymującego *chambre-garni* przy *Adalbertstrasse*, zamordowany. Kosseth doręczyć miał Sanderowi przekaz na 30 mark, który morderca sam nadał na pocztę. Sanderowi widocznie coś przeszkodziło w wykonaniu zbrodni, gdyż przy zamordowanym znaleziono jeszcze część pieniędzy.

— **Wagon księcia Walii.** Berlińskie dzienniki, opowiadając o pobycie angielskiego następcy tronu na dworze króla pruskiego, donoszą: Książę Walii tym razem sprowadził z sobą przez kanał także swój wagon salonowy. Olbrzymi ten wagon ma 17 metrów długości i należy do najzbytkowniejszych w tym rodzaju, koszta bowiem jego budowy i urządzenia wynosiły 100.000 mark. Wewnętrzne urządzenie jego jest zarówno wykwintne jak wygodne, i w jednym stylu przeprowadzone do ostatnich szczegółów. Ścianki i drzwi wykonane są z rzadkiego drzewa, naprzemian koloru jasnego i ciemnego. Przez mały przedpokoik wchodzi się do salonu, którego meble pokryte są najpyszniejszemi tkaninami indyjskiemi. Na prawo od salonu znajduje się sypialnia królewicza, na lewo sypialnia jego małżonki, pierwsza obita ciemnemi, druga jasnemi makatami. Dalej idą po obu stronach łazienki z wszelkiemi przyborami do kąpieli. Otaczające wanny ścianki przyozdobione są artystycznie wykonanemi głowami z dramatów Szekspira. Szereg pokoi zamykają kuchnie, spiżarnia, mieszkania służby, elegancki przyrząd do ogrzewania, lodownia i t. d. Wszystkie przedziały oświetlane są wyłącznie oliwą, zapomocą bardzo szerokich knotow.

— **Słynny dr. Tanner** znalazł naśladowcę w miejscowości Lienz, któremu jednak próba głodowania nieszczególnie się powiodła. Parobek u właściciela dóbr, Wawrzyniec Znopp, jeszcze dnia 3 lutego wydalił się z domu swojego służbodawcy pozostawiając wszystkie swoje rzeczy i mimo skrzętnych poszukiwań nie mógł być odszukany. Dopiero w dniu 2 b. m. w polu o pół mili od Lienz znaleziono wynędzniałego, konającego prawie z wycieńczenia mężczyznę, w którym poznano Znoppa. Leżał na stogu siana i o własnych siłach nie mógł się już poruszać. Przeniesiony do szpitala słabym głosem zdołał powiedzieć tylko tyle, że od 6 lutego leżał na owym stogu i żywił się jedynie zeschłemi ziołami, które znalazł w sianie. Widocznie człowiek ten chciał się zagłodzić. Liczy on lat 40, a tak wyszczuplał, że nie waży więcej, jak pół centnara.

— **Niebezpieczeństwo pożaru** zagrażało w tych dniach teatrowi nadwornemu w Meiningen, z przyczyny wielce osobliwej, która dowodzi, do jakiego stopnia nieprzewidziane różne okoliczności spowodować mogą najstraszliwsze nieszczęścia. Teatr wspomniony po ostatnich

katastrofach w Nicei i Wiedniu został przebudowany i urządzony z uwzględnieniem wszelkich możliwych ostrożności, które zapewnić mogą bezpieczeństwo widzów na wypadek pożaru. Mimo to służba, sprzątając w sali przed widowiskiem, uczuła na parterze swąd i wnet doszła, że tli obicie jednego z krzeseł. Cóż się pokazało? Oto w otworze stropowym nad głównym pająkiem para jaskółek założyła gniazdko. Od płomieni pająka zapaliło się to gniazdko i płonące jego szczątki prostopadłym otworem spadły na krzesło w parterze, które się od nich zatliło. Czy przyszło komu kiedy do głowy obawiać się niebezpieczeństwa ogniowego dla teatru z takiej przyczyny? — Do katastrofy mogło przyjść łatwo także zeszłej niedzieli w nowym kościele katolickim w Łodzi Nabożeństwo już się rozpoczęło, gdy do kościoła tego wszedł młody człowiek, który, przeciskając się przez tłumy, chciał się dostać jak najbliżej i nareszcie, doszedłszy do pewnego miejsca, stanął. Po upływie krótkiego czasu, w bliskości młodego człowieka czuć się dała spalenizna, która wkrótce rozniosła się po całym kościele. Obecni zaczęli się niepokoić i od ust do ust przechodziły już złowrogie słowa; „pali się“. Młody człowiek tymczasem poczuwszy także swąd, chwycił się za kieszeń i jak najspieszniej wydalił się z kościoła. Prawdopodobnie wstępując do kościoła włożył on niedogaszone cygaro do kieszeni, lub też miał w niej zapałki, które przy przeciskaniu się przez tłum zapaliły się. Dzięki tylko pełnemu taktu zachowaniu się publiczności, która nie ruszając się z miejsc pozostała do końca nabożeństwa, opisany właśnie wypadek nie pociągnął za sobą smutnych następstw.

Opieka nad ubogimi.

(*L*) Zawiązane w roku ubiegłym towarzystwo miłosierdzia pod godłem *Opatrzności* poszczycić się może pięknemi rezultatami w ciągu swej krótkiej działalności. Wczoraj odbyło się pod przewodnictwem ks. Odelgiewicza walne zgromadzenie członków tego towarzystwa. Towarzystwo rozpoczęło trudną swą czynność od zbadania rzeczywistego stanu żebraków włóczących się po mieście a sprawdziwszy ich rzeczywiste położenie materyalne i moralne jak niemniej stopień ich uzdolnienia do pracy, zaprowadziło przedewszystkiem znaczki metalowe, opiewające na 1, 3 i 5 centów, upraszając publiczność, aby żebrakom nie dawała nigdy gotowych pieniędzy, ale tylko takie marki, za które w biurze towarzystwa biedny otrzymać może ciepłą strawę, chleb, odzież i t. p. Następnie urządzono dom pracy, gdzie gospodarstwo i nadzór nad ubogimi prowadzą t. z. siostrzyczki ubogich. W domu pracy zajęte są kobiety szyciem kajet, klejeniem torebek papierowych dla handlów korzennych, szyciem worków, skubaniem szarpi i t. p., mężczyzni zaś pracą w ogrodach, szyciem odzieży, obuwia i t. p. Pomieszczeni w tym domu otrzymują dziennie trzy razy strawę ciepłą a nadto 2 — 10 centów, które wpisuje się im do książeczek oszczędności. W domu pracy na ulicy św. Zofii mieszczą się w parterze trzy wielkie izby uboczne, a jedna mała, dalej kancelarya, kuchnia i mieszkanie pisarza. Na piętrze są trzy wielkie sypialnie dla kobiet i warsztat tkacki, w podwórzu urządzono pracownię stolarską, pralnię i t. p. Dzięki zabiegom towarzystwa zmniejszyła się od kilku miesięcy liczba żebraków włóczących się po ulicach i domach, a jeżeli jeszcze spotyka się ich wielu, to wina cięży głównie na publiczności, która zamiast znaczkami jałmużniczemi, które nabyć można w wielu sklepach, obdarza żebraków natrętnych a niechętnych do pracy gotówką i tym sposobem daje im możność do próżniactwa i rozpusty. Ubodzy, którym wiek, niedołęztwo lub kalectwo nie pozwalają pracować, otrzymują od towarzystwa stanowiska w kruchtach kościelnych lub na cmentarzu i tylko tam wolno im wyciągać rękę o jałmużnę Tego rodzaju ubodzy otrzymali odznaki blaszane z godłem Towarzystwa, które noszą na piersiach, towarzystwo rozciągnęło także opiekę swoją na ubogich wstydzących się żebrać i rywalizuje w tym kierunku z towarzystwem św. Wincentego a Paulo.

Bardzo zajmujące i charakterystyczne cyfry podaje zestawienie rachunkowe. W r. z. złożyli członkowie i dobrodzieje towarzystwa 4098 zł. (centy opuszczamy); jednorazowe dary przyniosły 108 zł.; sprzedaż znaczków jałmużniczych po 1, 3 i 5 centów przyniosła 578 zł; jałmużny rzucone do skarbonki umieszczonej na wózku zaprzężonym w osiołka 1200 zł.; jałmużna rzucona do skarbonki jałmużników chodzących po domach z upoważnienia Towarzystwa 530 zł.; roboty wykonane przez ubogich w domu pracy 257 zł., zasiłek towarzystwa groszowego 1000 zł., a koncert urządzony na rzecz Towarzystwa 310 zł. Ogólny dochód wynosił zatem 8484 zł. i świadczy pięknie o miłosierdziu publiczności lwowskiej.

Najważniejszym przedmiotem obrad wczorajszego zgromadzenia była sprawa zakupna domu, w którym mieści się już wspomniany zakład. Dzięki hojnej ofiarności całej rodziny ks. Sapiehów i innych dostojnych osób tudzież instytucyj publicznych, towarzystwo już w pierwszym roku swego istnienia zakupić może dom własny za 18.500 zł. Zakupno tej realności ułatwia towarzystwu gal. Bank kredytowy, podając cenę i warunki bardzo przystępne i dogodne. W ciągu kilku miesięcy zebrało towarzystwo na ten cel przeszło 5000 zł. a ks. Konstanty Radziwiłł, mieszkający w Paryżu, obowiązał się co roku wypłacać na rzecz towarzystwa 1000 franków. Zgromadzenie uchwaliło zakupić tę realność i udzieliło w tej sprawie zarządowi pełnomocnictwo

Na posiedzeniu oddano hołd wysokim i wspaniałomyślnym zasługom ks. Sapiehów i podniesiono zacne trudy ks. Leonarda Soleckiego i pani Leontyny Wernerowej około rozwoju Towarzystwa, wyrażając im serdeczną a zasłużoną wdzięczność. Wybrano nowy wydział złożony z tych samych osób, co w r. z. Protektorami towarzystwa są pp. ks. Leonowa Sapieżyna, dr. Michał Gnoiński i Wacław Dąbrowski, w wydziale przewodniczą księżna L. Sapieżyna, p Aleksandra Zaleska i Leontyna Wernerowa.

GOSPODARSTWO I HANDEL

○ **Ruch na kolejach galicyjskich** w ubiegłym tygodniu (od 24 lutego do 3 marca) w porównaniu z wynikiem poprzedniego tygodnia był normalny. Ceny zboża i produktów były w ubiegłym tygodniu następujące: za 100 kilogramów pszenicy 7·55 zł. do 8·85 zł., żyta 5·35 zł. do 5·60 zł., jęczmienia browarnego 5·80 zł. do 6·15 zł., jęczmienia pastewnego 4·30 zł. do 4·80 zł., owsa 5·05 zł. do 5·35 zł., hreczki 6·25 zł. do 6·55 zł., kukurudzy nowej 5·50 zł. do 6·— zł., grochu kuchennego 6·50 zł. do 8·— zł., grochu pastewnego 5·— zł. do 5·25 zł., fasoli 7·— zł. do 12·— zł., wyki 6·— zł. do 7·— zł., koniczyny 60·— zł. do 85·— zł., anyżu płaskiego 22·— zł. do 23·— zł., kminku 27·— zł. do 29·— zł., rzepaku zimowego 14·25 zł. do 15·— zł., lnianki 11·50 zł. do 12·— zł., nasienia lnianego 9·25 zł. do 9·75 zł., chmielu 225 zł. do 425 zł., nafty zwykłej 17·— zł. do 18·— zł., nafty salonowej 21·— zł. do 22·— zł., za 10.000 litrostopni spirytusu gotowego płacono 29·40 zł. do 30·— zł. — Ruch towarowy na kolei Karola-Ludwika wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym ogółem około 18,971.000 kilogramów i 3.581 sztuk bydła. Na tę cyfrę transportu składały się: zboża różnego rodzaju około 4.140.400, mąki i wyrobów mącznych około 692.000, nasion olejnych około 326.000, drzewa budulcowego i opałowego około 948.400, nafty i wosku ziemnego około 49.700, spirytusu około 172.700, jaj około 553.600, spodium około 4.400, wełny około 5.300, fosforu około 44.800, soli około 900.000, i węgli kamiennych około 439.100 kilogramów, na resztę złożyły się różne inne towary, tudzież około 180 sztuk wołów, 3.375 sztuk nierogacizny i 26 sztuk koni. — Ruch towarowy na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej wynosił w ubiegłym tygodniu ogółem 7.136.000 kilogramów i 4.314 sztuk bydła, z czego przypada na ruch ku Zachodowi 5,980.000 kilogramów, tudzież 421 sztuk bydła rogatego, 3.890 sztuk nierogacizny i 3 sztuk różnego innego bydła; na ruch zaś ku Wschodowi 836,000 kilogramów. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 2,530.000, mąki i wyrobów mącznych 260.000, nafty i wosku ziemnego 167.000, produktów zwierzęcych 83.000, drzewa budulcowego, opałowego i desek 3,249.000, kamieni 12.000, węgli kamiennych 90.000, wapna 2.000 kilogramów; na resztę złożyły się różne inne towary, tudzież powyżej poszczególnione bydło. — Ruch towarowy na kolei Arcyksięcia Albrechta wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym i z dowiezionemi przez inne koleje towarami ogółem 2,978.236 kilogramów i 183 sztuk bydła. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 41,160, mąki i wyrobów mącznych 90.790, kartofli 10.000, nasion olejnych 760, drzewa budulcowego i opałowego 1.683,100 nafty i wosku ziemnego 11,520, spirytusu 16.752, jaj 21.215, gipsu 40,100, wapna 1.600, zapałek 9.230, żelaza 96.298, sera 62, i skór 4.240 kilogramów; na resztę złożyły się różne inne towary, tudzież 48 sztuk wołów i 135 sztuk nierogacizny.

OSTATNIA POCZTA

Jak już donieśliśmy w części wczorajszego nakładu, p. minister skarbu dr. Dunajewski przedłożył wczoraj Izbie deputowanych ustawę o dalszym poborze podatków na opędzenie potrzeb państwowych w kwietniu, prosząc o rychłe jej załatwienie, poczem Izba przystąpiła do dalszych dyskusyi szczegółowej nad budżetem.

Przy tytule „inspekcya generalna“. dep. Fürnkranz prosił o przyspieszenie budowy kolei z Krems do St. Pölten. P. minister handlu, wyjaśniwszy, że kolej tę należy uważać za lokalną, oznajmił, że zgłosiło się już kilku przedsiębiorców i przedłożyło różne projekty. Rewizya trasy została już zarządzona i skoro tylko załatwioną będzie kwestya kosztów, rząd przystąpi bezzwłocznie do udzielenia koncesyi.

Przy tytule „służba portowa“ ubolewał dep. Wittmann nad zastojem marynarki handlowej i nad tem, że ustawa o uwolnieniu od podatków nowo-wybudowanych parowców nie przyszła dotychczas pod obrady. Wśród rozpraw nad tytułem: „ruch pocztowy“ deput. Halwich krytykował manipulacye, jakie zachodzą przy doręczaniu adresatom zakazanych w monarchii losów zagranicznych i wniósł rezolucyę, w której żądał obostrzenia przepisów o poszanowaniu tajemnicy listowej.

W skutek uwag dalszych dep. Hallwicha i Rosera, p. minister handlu, protestując przeciw twierdzeniu, jakoby tajemnica listów była naruszaną, oświadcza, że zaprowadzenie obowiązkowego rekomendowania asygnat pocztowych nie byłoby praktyczne. P. minister usiłuje pomnożyć służbę ambulansową. Projekt ustawy o zniesieniu zwolnień od porta jest w toku przygotowania. Odpowiadając dep. Schönererowi, oświadczył p. minister, że ów list, o którym deputowany ten kilka razy wspominał, zawierał gazetę, od której należała się opłata. Ponieważ Schönerer mimo wezwania nie zezwolił na otworzenie koperty, zostawiono list w urzędzie pocztowym. Rząd ma prawo nie dopuszczać rozszerzania pism niebezpiecznych dla państwa.

Dep. Russ użalał się na nadużycia władz granicznych. Zatrzymanie listu powinno nastąpić dopiero na żądanie sędziego.

Dep Wiesenburg, Russ, Kopp, omawiali tytuły „o telegraficznym ruchu“, poczem tytuły „poczty i telegrafy“ Izba przyjęła bez zmiany wraz z rezolucyami.

Cała prasa wiedeńska zajmuje się dzisiaj prawie wyłącznie sprawą dep. Schönerera i uchwałą powziętą przez Izbę deputowanych na przedwczorajszem tajnem posiedzeniu. *Presse* stwierdza fakt, że wśród rozpraw nad pytaniem, czy dep. Schönerer ma być wydany sądowi karnemu, nie podniósł się ani jeden głos, któryby starał się usprawiedliwić, lub w nieco łagodniejszem przedstawić świetle postępowanie tego deputowanego, ci zaś, którzy mimo to głosowali przeciw zezwoleniu na śledztwo karne, czynili to tylko w intencyi strzeżenia przywilejów Izby, i wskutek jak najliberalniejszego pojmowania praw nietykalności poselskiej. Izba świadomą była doniosłości wypadku, w którym miała rozstrzygać i dlatego nie było ani jednego deputowanego, któryby nie czuł, że w niniejszej sprawie powinny umilknąć osobiste sympatye lub antypatye, polityczne przekonania lub względy na interesa partyjne i że słuchać należy jedynie głosu sumienia. *Presse* podnosi dalej, że Izbie w wypadku, o którym mowa, przypadło jedynie zadanie rozważyć, czy oskarżenia podniesione przez sąd karny przeciw Schönererowi są tak poważnej natury, iż mogą usprawiedliwić zawieszenie prawa o nietykalności poselskiej, czy oskarżenia te są o tyle ugruntowane, że wykluczają najlżejsze nawet podejrzenie, iż pociągniętemu do odpowiedzialności deputowanemu dzieje się krzywda jakakolwiek. Proces obecny nie może być porównywany z żadnym z dotychczasowych procesów, podanych pod rozstrzygnięcie Izby deputowanych, najmniej zaś ze sprawą dep. Rogawskiego z r. 1864 i późniejszą ks. Greutera.

Z obrad komisyi, której przekazano sprawę dep. Schönerera, przytaczają dzienniki następujące szczegóły: Naprzód odczytano raport radcy policyjnego Booga o zebraniu studentów. Kiedy studenci poczęli wywoływać Schönerera, uznał Boog za rzecz stosowną interweniować, nim jednak zdołał to uczynić, już Schönerer wstąpił na trybunę i począł przemawiać w sposób uchybiający uczuciom patryotycznym. Radca policyjny zawezwał bezzwłocznie mowcę do opuszczenia trybuny i zagroził rozwiązaniem zebrania. Dalej odczytano zeznania świadków potwierdzające w zupełności szczegóły raportu policyjnego.

Według dzienników berlińskich w pruskiem ministerstwie wojny zanosi się na znaczne zmiany. Przedewszystkiem zdaje się już dzisiaj nie ulegać wątpliwości, że ustąpi naczelnik admiralicyi Stosch. Scysyi między nowym ministrem wojny a generałem Albedyll, naczelnikiem wydziału spraw osobistych armii, który, będąc jednym z najstarszych generałów, nie okazywał chęci ulegania rozkazom ministra, zapobieżono w ten sposób, że wydział ten został wyłączony z ministerstwa wojny i uważany będzie za przyboczną kancelaryę wojskową cesarza.

Z Warszawy donoszą do *Pol. Cor.* że tamtejsze koła wojskowe zamierzają obchodzić uroczystość koronacyi zabawą ludową i wręczeniem carowi i carowej stosownego upominku.

Według *Pol. Corr.* samobójstwo Makowa sprawiło w Petersburgu wielkie wrażenie i usunęło na drugi plan wiadomość o śmierci ks. Gorczakowa. Ma być rzeczą pewną, że samobójstwo to zostaje w związku z rewizyą zarządzoną przez ministra spraw wewnętrznych, która miała wykryć liczne nadużycia popełnione za rządów Makowa

---

Według paryskiego telegramu *Köln. Ztg.*, uchwalono na posiedzeniu rady ministeryalnej z dnia 13 b. m., ażeby wszystkie osoby, które na zgromadzeniach publicznych podżegają do rokoszu i innych wykroczeń, oddawane były sądom do ukarania. Wszystkie władze państwowe otrzymały pod tym względem odpowiednie informacye. Wydział wybrany przez anarchistów, który urządza zgromadzenia, zapowiedział swoim zwolennikom znowu jedno zebranie, które ma protestować przeciw zarządzonym przez władze aresztowaniom. Wydział zaprosił do udziału także reprezentantów prasy republikańskiej.

Minister spraw zagranicznych Challemel-Lacour wystosował okólnik do francuskich reprezentantów zagranicą, w którym wyłuszczywszy swoje polityczne zapatrywania, wypowiada zadowolenie z powodu przyjęcia projektu Barrere'a przez konferencyę dunajską.

Z Londynu donoszą, że poszukiwana przez policyę paryską Ludwika Michel znajduje się już w Lyonie i ma zamiar zwołać tam zgromadzenie, ażeby zdać sprawę z demonstracyj paryskich.

Izba deputowanych odroczy swe posiedzenia dopiero 20 marca. Na oznaczenie tego terminu miała wpłynąć zapowiedź manifestacyi anarchicznej na dzień 18 marca — może bowiem przyjść do wypadków, które będą wymagały uchwały parlamentu. Rozjątrzenie pomiędzy robotniczemi klasami wielkie, a na zebraniach w różnych dzielnicach miasta agitacya nie ustaje. Na jednem z takich zgromadzeń w sali Austerlitz członek wydziału anarchistów tak przemówił do robotników: „Nie jesteśmy jeszcze przygotowani, ale w rocznicę komuny, dnia 18 marca, manifestacya nasza na polu Marsowem będzie tem, czem być powinna, to jest aktem pokojowym, jeżeli policya nie wystąpi — krwawym, jeżeli użyje przeciw nam siły.“

Celem zapobieżenia niedostatkowi i nastręczenia pracy robotnikom, podał prefekt Sekwany radzie municypalnej Paryża projekt robót publicznych na sumę 220 milionów franków. Rada uchwaliła także projekt własnej komisyi budowniczej, którego wykonanie kosztować ma 25 milionów i zajmie 20 do 30.000 robotników.

Według telegramu *N. fr. Presse* z Paryża wybuchły w liceum Ludwika Wielkiego rozruchy między studentami z powodu wykluczenia jednego ucznia. Musiała interweniować policya, przyczem zraniono niebezpiecznie jednego policyanta. Wykluczono 270 uczniów.

Prasa angielska zajmuje się budżetem wojskowym który został przedłożonym przez ministra wojny Hartingtona i zapisuje, że opinia publiczna przyjęła bardzo nieprzychylnie budżet, który przekracza zwykły etat o $2^1/_2$ miliona. Armia kosztuje obecnie 18,291.776 funtów szterlingów. *Daily News* i *Pall Mall Gazette*, przypisując Gladstonowi główną zasługę w załatwieniu sprawy dunajskiej, wyrażają mu uznanie, nie szczędząc przy tem pochwał reprezentantom francuskim.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 14 marca. W rozprawie budżetowej przy tytule „Budowa kolei państwowych“ minister handlu na zapytanie Schaupa odpowiedział, że w sprawie galicyjskiej kolei transwersalnej nie złożył w komisyi wyjaśnień, gdyż referent oświadczył wtedy, że minister postąpił słusznie. Mowca nie jest zasadniczym przeciwnikiem ani systemu generalnego przedsiębiorstwa, ani systemu cząstkowych przedsiębiorstw, lecz

w danym wypadku wybiera drogę korzystniejszą.

Tytuły 10 i 11 (Ruch na kolejach państwowych) przyjęto po ożywionej rozprawie, w której reprezentant rządu Czedik uzasadniał podjętą restauracyę stacyj kolejowych.

Minister oświecenia wniósł projekt ustawy względem kredytu dodatkowego dla wydziału medycznego na czeskim uniwersytecie w Pradze.

Na wczorajszem posiedzeniu odesłano do komisyi budżetowej tak powyżej wymieniony projekt jak i ustawę o prowizorycznym poborze podatków w kwietniu. Z ostatniej ustawy sprawozdanie nastąpi ustnie. W dalszym ciągu rozprawy budżetowej obradowano nad budżetem ministerstwa rolnictwa. Minister hr. Falkenhayn odpierał zarzut p. Koppa, jakoby w Tyrolu nikt nie myślał o zalesieniu. Nie braknie ani chęci do tego, ani uzdolnionych wykonawców. Toczą się jeszcze rokowania, po których rząd oczekuje pomyślnego rezultatu. Rząd nie zapoznaje potrzeby ustanowienia dostatecznego personalu leśnego. P. Waldertowi odpowiada minister, że dla każdego kraju ciągle proponowane są melioracye z uwzględnieniem stosunków i jednostajnego traktowania sprawy. P. Harrach zauważał, że etat ministerstwa rolnictwa jest za nizki w porównaniu z innemi państwami. Należy wszędzie podnosić kulturę krajową. P. Clam podnosi, że w sprawie leśnej wchodzą w grę nietylko ekonomiczne lecz i społeczne względy. Mowca ubolewa nad napaścią p. Koppa na Tyrol i odpiera ją. Przyszłe posiedzenie jutro.

Berlin, 14 marca. *Reichsanzeiger* ogłasza zakaz przywozu świń, wieprzowiny, sadła i kiełbas z Ameryki.

Bukareszt, 14 marca. W senacie i Izbie wniesiono interpelacyę o powodach podróży króla za granicę. W Izbie rząd oświadczył, że nie posiada jeszcze urzędowego tekstu traktatu w sprawie Dunaju, ale Rumunia odmówi uznania układom, które bez niej do skutku przyszły. Rząd zamianuje bezzwłocznie komisyę celem wzięcia w posiadanie Arab-Tabii.

Paryż, 14 marca. Aresztowane z powodu manifestacyi obce indywidua będą po ukaraniu z kraju wydalone. Jednego Badeńczyka skazano na miesiąc więzienia. Dziś wydalono 40 elewów drugiego oddziału liceum. Prawica wniesie z tego powodu interpelacyę, aby wykazać, że powodem zaburzeń w liceum jest świecki system edukacyjny.

Agencya Havasa donosi z Konstantynopola, że Nasry-bey zostanie gubernatorem Libanu. Agencya ta zaprzecza doniesieniu *Timesa* o ewentualnej demisyi Grevyego.

Rzym, 14 marca. W Izbie Minghetti oświadczył, że zupełnie zgadza się na zapatrywanie ministra spraw zagranicznych z wyjątkiem kwestyi, czy stosownem było odrzucenie proponowanej przez Anglię interwencyi w Egipcie. Dla Włoch interwencya taka byłaby bardzo pożyteczna przynajmniej pod względem moralnym. Zupełnie pochwala znowu oświadczenie Manciniego co do Anglii, Austro-Węgier i Niemiec a szczególnie co do *irredenty*. Fortis ze skrajnej lewicy gani oświadczenia Manciniego co do wewnętrznej polityki i przemawia przeciw przymierzu z Austro-Węgrami.

Londyn, 14 marca. Izba gmin odrzuciła bil Parnella 250 głosami przeciw 63.

Wiedeń, 15 marca. Najj. Pan, Najd. Arcyksiążęta Karol Ludwik, Franciszek, Ferdynand-Este, Wilhelm, Rainer byli wczoraj obecni na włoskim balu maskowym, urządzonym na dochód nawiedzonych ostatnią powodzią mieszkańców Tyrolu i Karyntyi.

Wiedeń, 15 marca. (*Tel. pryw.*) Na dzisiejszym kongresie rolniczym przyjęto wnioski, według których ustawami krajowemi ma być zaprowadzona przymusowa asekuracya przed zaraźliwemi chorobami u zwierząt, z wyjątkiem wypadków księgosuszu. Dalej powzięto jednogłośną uchwałę w sprawie podniesienia uprawy różnych gatunków zboża przez zaprowadzanie stacyj doświadczalnych. Kongres dokonał wyboru wydziału według grup krajowych. Wybrano: Ks. Sapiehę, ks. Schwarzenberga, Pelrelsa, Gatterburga, Washingtona, Kińskiego, Proskowetza i Doblhoffa.

Wiedeń, 15 marca. (*Tel. pryw.*) Ponieważ dep. dr. Grocholski zaraz z początkiem feryj wielkanocnych wyjeżdża na dłuższy czas do Włoch, czego mu koniecznie potrzeba dla poratowania zdrowia, a nie może zaręczyć, czy powrócić będzie mógł na czas do Wiednia — Koło polskie widziało się zniewolonem przyspieszyć wybór wiceprezesa w miejsce zmarłego bar. Bauma i wczoraj wieczór wybrało na tę godność deputowanego Jaworskiego, który równocześnie wybrany został także do komitetu wykonawczego w miejsce śp. Bauma.

Berlin, 15 marca. (*Tel. pr.*) *Boersen-Courrier* podaje obszerny list o śmierci ks. Gorczakowa. Z informacyj tego dziennika wypływa, że Gorczakow został otruty. Śledztwo dopiero wykaże, w jaki sposób i przez kogo.

Parlament pruski obradował wczoraj nad wnioskiem zaprowadzenia polskiego języka jako wykładowego w gimnazyach i wyższych szkołach, przywrócenia zaniechanego od lat 10 wykładu religji, tudzież zaprowadzenia języka polskiego w szkołach ludowych. Dep. ks. Stablewski użalał się na ucisk polskiej narodowości i apelował do uczuć sprawiedliwości lewicy. Polacy nie żądają niczego więcej, jak tylko tego, czego Niemcy żądają dla swych współplemieńców w Węgrzech. Colberg popierał wniosek co do wykładu religji; Schorlemer wniósł przekazanie wniosku komisyi i postępowanie rządu wobec Polaków nazwał niesprawiedliwem i niepraktycznem. W Austryi Polacy są najlepszymi poddanymi monarchji, bo uszanowano ich prawa. Prezydent rządu Tiedemann broni rządu, którego system w rzeczach szkolnych uważa za usprawiedliwiony, gdyż niemiecki żywioł w W. Ks. Poznańskiem zajmuje raczej odporne aniżeli zaczepne stanowisko. Minister Gossler przytacza dowody, że Polacy dążą do utworzenia samoistnego państwa polskiego. Polacy muszą przywyknąć do uważania się za część integralną pruskiej monarchii. Rząd nie ma na celu germanizacyi Polaków, szanuje ich mowę ojczystą, ale dba także o przyswojenie młodzieży polskiej języka niemieckiego, jako państwowego i nie da się zwieść z tej drogi.

Petersburg, 15 marca. (*Tel. pr.*) W kołach dworskich mówią o bliskiem powołaniu hr. Adlerberga do czynności, mianowicie dla spraw zagranicznych.

Przeniewierstwo Perfiliewa wzbudza wielką sensacyę, gdyż żył on skromnie i dopiero w ostatnich czasach rzucił się do gry. Perfiliew przyznał się przed Tołstojem do sprzeniewierzenia 30.000 rubli. Tołstoj chciał łagodnie postąpić z Perfiliewem, ale car zarządził oddanie sprawy w ręce sądu. U Perfiliewa znaleziono wiele listów kompromitujących Makowa. Perfiliew chciał sobie życie odebrać, ale żona udaremniła ten zamiar.

Policya wpadła na trop wybitnego nihilisty, który bawi od kilku tygodni w Petersburgu i uchodzi za autora wydanej w Medyolanie książki p. t. „Rossya podziemna“. Ma to być główny kierownik stronnictwa rewolucyjnego.

Rzym, 15 marca. Z powodu rocznicy urodzin króla minister Mancini dał obiad dla ciała dyplomatycznego. Ambasador Keudell, jako dziekan tego ciała, wychylił toast za zdrowie i pomyślność króla i królowej. Mancini wzniósł toast za pomyślność monarchów i naczelników państw zaprzyjaźnionych z Włochami.

Rzym, 15 marca. Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych wśród dyskusyi nad budżetem ministerstwa spraw zagranicznych deput. Tinzi pochwalił sojusz z Niemcami pod warunkiem jednak, że Włochy nie wezmą na siebie obowiązku popierania polityki supremacyjnej Niemiec i zgadza się na to, aby Włochy pozostawały w ścisłych stosunkach z Austryą. Mowca uważa za rzecz politycznie roztropną wzmocnienie przymierza z Austryą i podnosi, że Austrya potąd nie będzie czuła się bezpieczną przed Włochami, dopóki będzie widziała Włochy rozszerzające bezustannie swoje panowanie na morzu Śródziemnem. Mowca ubolewa w końcu, że Włochy nie interweniowały w Egipcie. Minister Manzini streścił jeszcze raz powody, które skłoniły rząd do usunięcia się od polityki interwencyjnej; korzyści nie wyrównałyby w żadnym razie ofiarom finansowym, a gdyby Włochy pokusiły się były o zdobycze terytoryalne, miałyby były przeciw sobie wszystkie mocarstwa. Minister oświadczył dalej, że nie obierze nigdy polityki, któraby mogła poniżyć Włochy w oczach cywilizowanych narodów. Na tem zamknieto rozprawy ogólne i rozpoczęto dyskusyę szczegółową.

Londyn, 15 marca. (*Tel. pryw*).) W Havanie silny wicher zerwał dach teatru i rzucił go na przylegającą kawiarnię. Zginęło 150 osób znajdujących się w kawiarni. Dotąd wydobyto przeszło 40 trupów.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 14 marca 188[illegible] godzina 1, min. 45. Losy kredytowe 170·50. W[illegible] akcye kredyt. 313·75. Akcye anglo-austr. 117.—, Akcye banku Union 117·80. Akcye kolei Karola Ludwika 306·—. Akcye kolei północnej 277·25, Akcye kolei południowej 143·25, Akcye kolei Alföld 171·—, Akcye kolei Elżbiety 217·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 170·75, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 164·—, Wiedeńskie losy 125·— Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 95·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 98·— Losy regulacyi Cisy 109·90. Losy tureckie 26·50, Węgierska renta 120·25, Akcye banku związkowego 113·25, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej — Akcye kolei państwowe —.—, Rubel papierowy 1·19½, Węgierskie losy 116·50. M[illegible] —·—. Usposobienie silne.

Wiedeń, 14 marca 1883, godzina 5 min. 30. Akcye kredytowe 312·—, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. 306·—, Południowa —·—, Renta papierowa 78·22, Galicyjskie listy zastawne 102·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 101·—, Losy z roku 18[illegible] —·—, Napoleondor 9·49½, Rubel pa[illegible] —·—, Usposobienie

Wiedeń, 15 marca 1883. godzina 10. min. 40. Akcye kredytowe 310·80, Anglo-Austr. 116·50. Unionbank 117·50, Kolej Karola Ludw. 305·50, Południowa 143·20. Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—. Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·49½. Rubel papierowy 1·19¾. Usposobienie mdłe.

Telegramy zbożowe z d. 14 marca. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 10·— do 11·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł. kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 liter procent 32·— do 32·25 zł. Budapeszt: Pszenica 100 kilogr. (na wiosnę) 9.62 do 9·65 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·—. do 14·19 zł. Berlin: Pszenica żółta (maj—czerwiec) 183·— m., żyto —·— m., spiritus 53·30, olej rzepakowy 78·— m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 57·50 fr., olej rzepakowy 105·25 fr., spiritus —·— fr. Wrocław: Pszenica —·— żyto —·—, owies —·—, spiritus —·—, kukurudza —·—. Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

Przyjechali do Lwowa
dnia 15 marca 1883.

Hotel Langa.

Pp. M. Broniewski z Czerniowiec. J. [illegible]walewski z Rohatyna. A. Gullon z Lyonu. H. Leo z Pragi.

Hotel Georgea.

Pp. O. Mathesius z Lipska. M. Obstgarten z Wiednia. Marg. K. Gordon z Nieżuchowa. G. Russu z Rumunii. J. hr. Tarnowska z Hołobutowa.

Hotel Angielski.

Pp. M. Wiśniewski z Brzeżan. A. Brochocki z Bilki król. J. Dworzak z Telowa. L. Grodzicki z Bzianki. J. Kliczyński z Krakowa. B. Boniecki z Domaszowa.

Hotel Krakowski.

Pp. W. Ostrożyński ze Stanisławowa. K. Kossecki z Podola ross. L. Czerny z Kołomyi.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. M. hr. Łoś do Bortkowa. J. hr. Szeptycki do Przełbic. L. Janiszewski do Polski. E. Rogoziński do Kijowa. A. Somański do Łuki. K. Sobieszczański do Polski.

Pociągi kolejowe

Odchodzą ze Lwowa.
(podług zegaru lwowskiego).

Do Czerniowiec: o godz 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 10 po południu i o godz. 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwoloczysk: z głównego dworca: o godz. 6 rano pociąg pospieszny, o godz 12 min 30 po południu i o godz 10. min. 33 wieczór pociąg mięszany.

Do Krakowa: o godz. 10 min. 50 przepółnoca pociąg pospieszny, o godz. 4 min 53 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 9 po południu pociąg mięszany.

Do Stanisławowa: na **Stryj,** rano o godz. 7 min. 5 pociąg mięszany; wieczór o godz. 5 min. 45 pociąg omnibusowy.

Do Podwołoczysk: z dworca w Podzamczu, o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 53 po południu i o godz 11 min 1 wieczór pociąg mięszany.

Przychodzą do Lwowa.
(podług zegaru lwowskiego)

Z Krakowa: o godz. 5 min 40 rano pociąg pospieszny; o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy; o godz. 11 min [illegible] południem mięszany.

Spostrzeżenia meteorologiczne.
(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie.)

Dnia 15 marca 1883 o godzinie 7 rano. Barometr 730.10mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 8.6°C. Psychrometr wilgotny — 9.3°C. Prężność pary 1.8mm. Wilgoć 79%. Zachmurzenie 9. Wiatr S2. Ozon 10.

Temperatura powietrza — 6.9°R.

Barometr opada.

Stan barometru nad poziom morza 757.10mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.
(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.)

$\varphi = 49^{\circ}50'$ $\lambda = 41^{\circ}41'$ w. = 340m,5

Dla 16 marca

E. = 8m 51,s15. Θo = 23h 34m 40,s27. Zachód słońca 15go marca 6h 2m.,9.; wschod o 18h. 14m.,1.

Ostatnia kwadra księżyca nastąpi 1 marca 1d o 19h 2,m2; nów 8d 18h 7,m4; pierwsza kwadra 15d 1gh 7,m5; pełnia 23d 7h 40,9 ostatnia kwadra 31d 9h 57,m4

Księżyc będzie w punkcie przyziemnym (Perigeum) 9d 12,h6; w punkcie odziemnym (Apogeum) 24d 6,h5

Słońce wstępuje w znak równonocy wiosennej w konstelacyi ryb 20 marca o 12h 26m w nocy. Czas gwiazdowy zrówna się z czasem średnim dnia 22go marca o 10h 11m w nocy.

14 marca 1883.	2h	9h	9h
Stan barometru w milimetr.	725,46	726,10	725,60
Stan termometru suchego w st. Cels.	—5,9	—9,6	—11,7
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	—6,4	—10,1	—12,4
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	2,2	1,8	1,8
Wilgotność powietrza względna w %.	72	84	76
Stan nieba.	3	0	1
Kierunek wiatru.	w.	ssw.	s
Moc wiatru.	1	1	2
Ilość opadu mierzona o 2h 0,0mm.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. — 2,6.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. — 9,8.			

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 14 marca 1883.

	płacą zł.	płacą ct	żądają zł.	żądają ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m.k.	303	50	306	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	169	—	172	
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	308	—	312	
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	250	—	255	—
2. Li.t. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	97	80	98	80
„ „ „ 4 pr. w. a.	89	40	91	
„ „ „ 5 pr. okresowe	97	80	98	80
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los 41½ l.	86	75	88	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	50	102	50
„ „ „ 5 pr. w. a.	97	—	98	
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	100	15	101	10
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	100		102	—
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	93		95	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr, los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	97	80	98	80
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	100	—	101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101	—	103	—
5. Losy miasta Krakowa	18	—	20	—
„ Stanisławowa	22	—	24	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	54	5	64
Dukat cesarski	5	57	5	67
Napoleondor	9	45	9	55
Półimperyał	9	73	9	83
Rubel rossyjski srebrny	1	55	1	65
„ „ papierowy	1	18¼	1	20¼
100 marek niemieckich	58	30	58	90
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 12 marca 1883

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	78.25	78.40
luty-sierpień	78.30	78.45
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	78.50	78.65
kwiecień-październik	[illegible]	78.65
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k. 4pr.	118.75	119 25
„ „ 1860 po 500 zł. w.a. 5 pr	131.—	131 50
„ „ 1860 po 100 zł 5 pr.	136 75	137 2[illegible]
„ „ 1864 po 100 zł.	167 25	167 [illegible]0
„ „ 1864 po 50 zł.	167 25	167.50
Renty Com. po 42 lir austr.	3[illegible] —	39.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 pro.	147.25	148 —
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 188[illegible] pr	.	— —
Renta papierowa 5% z r. 1881	92.95	93.10
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	97.70	97.85
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	98.—	98 50
Galicyi	98.	98.5
Niższej Austryi	105.—	106.50
Siedmiogrodu	98.—	98 50
Węgier	98.60	99.20
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	117 10	117.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	311.20	311.60
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	855.—	865.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	831.—	833.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	597.—	599.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	216.50	217.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 złr. m. k.	2776.—	2780 - -

	płacą	żądają
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	305.50	306.—
Lwow.-Cz rn. kolej po 200 zł. wa. w sr	170.—	170.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	339.25	339.75
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	143.50	143.75
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	161.50	162.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	95.50	96.—
„ „ „ „ premiowe po 3%	97.75	98.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	102.—	103.—
„ „ „ w 20 l. 7pr.	105.50	106 50
„ „ „ w 36 l. 5½ pr.	— —	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	89.50	90.50
„ „ „ „ po 5 proct.	98.—	99.—
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	98.—	99.—
Gal. banku hip. po 6 proc.	101.80	102.30
Gal. Zakł. kred. włość. po 6 proc.	101.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.50	100.70
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	102.—	103 —
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	93.60	93.80
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	92 50	93.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	104.75	105.—
„ „ po 100 zł. w. a.	100.50	101.50
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	98.75	99. —
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.60	94.—
z r. 1867	98.25	98 75
z r. 1868	93.80	94.30
z r. 1872	93. -	93.25
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	92 15	92.40
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	170 50	171.—
Clarego po 40 zł. m. k.	37.50	38.25
Tow. żegl. par. na Du[illegible] po 100 zł. [illegible]	108 —	109 —

	płacą	żądają
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.50	20 50
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	—.—	19.75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23 25	23.75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	40.—	40 50
Palfiego po 40 zł. m. k.	36.25	36 75
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	20.75	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	51.—	53.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	45.25	45.75
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. [illegible])	22.50	23.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m k.	127.—	127.5[illegible]
„ „ po 50. zł. w. a.	—.—	—.
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.25	29.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	37.—	38 —
7. Weksle (na 3 miesiące		
Augsburg na 100 zł. w. p.	.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.85	119.95
Paryż za 100 fr.	47.50.—	47.55.—

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.64.—	5.66.—
„ pełnej wagi	5.62.—	5.64 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.49.50	9.50 50
Rossyjski imperyał	9.76.—	9.78 —
Talar związkowy	.—.—	—.— —
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński z dnia 14 marca 1883

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	78	25
„ „ „ w srebrze	78	45
Renta w złocie	97	75
5% austr. renta marcowa	92	80
Akcye banku wiedeńskiego	831	—
„ „ kredytowego	312	70
Londyn	119	75
Srebro	—	—
Napoleondor	9	49½
Dukat cesarski men.	5	65
100 marek niemieckich	58	50

DZIENNIK URZĘDOWY.

Kuratele.

L. 544. (1405 2—3)

Walenty Wolski z Dubienka uznany został uchwałą c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z dnia 23 września 1882 l. 12770 za marnotrawcę.

Kuratorem ustanowiony został Feliks Łęski gospodarz z Dubienka.

C. k. sąd powiatowy.

Monasterzyska, 29 stycznia 1883.

L. 4024. (1425 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejs deleg S. l. we Lwowie w skutek uchwały lwowskiego c. k sądu krajowego jako władzy nadkuratelarnej z dnia 13 stycznia 1883 l. 959 uznaje niniejszem c. k. lekarza pułkowego II. klasy dr. Jana Kaczkowskiego ze Lwowa, umysłowo chorym i ustanawia dla niego kuratora adw. krajow. dr. Blizińskiego, co się do publicznej wiadomości podaje.

Lwów, 29 stycznia 1883.

L. 485. (1701 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Uhnowie ogłasza że postawiony tusądową uchwałą z dnia 28 października 1869 l. 3725 pod kuratela Jan Franz młodszy, gospodarz z Józefiny obecnie za własnowolnego uznany został

Uhnów, 20 lutego 1883.

L. 5366. (1716 1—3)

C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie niniejszem wiadome czyni, że dla Józefa Chaskiego właściciela połowy realności pod l. 678¾ we Lwowie z powodu umysłowej niedołężności kuratora w osobie Sebastyana Wędrychowskiego ustanowił.

Lwów, dnia 17 lutego 1883.

L. 5846. (1647 1—3)

Sąd obwodowy w Przemyślu uznał Dmytra Fujarę z Skołoszowa za marnotrawcę

Ustanawiamy więc dla niego kuratora w osobie Antoniego Błonarowicza z Skołoszowa.

Z c. k. sądu powiatowego.

Radymno, dnia 18 grudnia 1882.

L. 2011. (1636 1—3)

Jana Czahajowskiego z Borszczowa uznano marnotrawcą a kuratorem dla niego ustanowiono Bazylego Drozdowskiego z Borszczowa.

C. k. sąd powiatowy.

Borszczów, 24 lutego 1883.

L 2432. (1624 1—3)

C. k sąd powiatowy miej. del. w Nowym Sączu podaje do powszechnej wiadomości, że Katarzyna z Aleksandrow Kerthowa, gospodyni gruntowa z Chełmca niemieckiego, uchwałą c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu z dnia 24 lut go 1883 l 1031 za ma notrawną uznaną została i że kuratorem dla niej ustanowiony został Henryk Kerth z Chełmca niemieckiego.

Nowy-Sącz dnia 6 marca 883.

L. 4835 (1715)

C k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że na dniu 1go lutego 1883, została firma Edward Kraus „Spiditions-Comissions und Wechsel geschäft in Lemberg“ w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych wykreśloną.

Lwów, dnia 10 lutego 1883.

L. 1353. (1708 1—3)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia, iż nad Bronisławem Krupskim z Brzeska, wbrew woli... wydza ojcowska pana Wacława Krupskiego uchwałą c. k. sądu krajowego Krakowskiego 10 lutego 1883 liczba 2066 przedłużoną została.

Brzesko, 24 lutego 1883.

L. 8846. (1705)

C. k. sąd powiatowy miejsko del. zawiadamia, że Dmytro Dykij z Tyśmieniczan uznanym został marnotrawcą. Kuraterem jego jest Hryhor Popowicz z Tyśmieniczan.

Stanisławów, 17go czerwca 1881.

Licytacye.

Z. 9475. (1275 1—3)

Feilbiethungsedikt.

Vom k. k Bezirksgerichte Szczerzec wird behufs Befriedigung der dem Leisor Mischel als Rechtsnehmer des Filip Sauer und der Christine Sauer verehl. Schlosser gebührenden Forderungen von 191 fl. 61 fl und 116 fl. 61 fl. s. N. G zur Vornahme der exekutiven Feilbiethung der auf 1962 fl. 50 kr. abgeschätzten sub. CN. 5 in Reichenbach, lemberger Bezirkes gelegenen in der Grundbuchseinlage Zl. 114 der Katastralgemeinde Krasów Reichenbach ausgewiesenen der schuldnerischen Konkursmasse des Michael Krämer gehörigen Realität der 5 April 1883 für den ersten, der 17 Maj 1883, für den zweiten und der 28 Juni 1883, für den dritten Termin jedesmal um 10 Uhr Vormittags mit dem Beisatze bestimmt, daß diese Realität bei den zwei ersten Terminen nur über oder um den Schätzungswerth, beim dritten Termine auch unter demselben, aber nur um einen solchen Preis wird verkauft werden, welcher allen auf dieser Realität sichergestellten Forderungen gleichkommt, sollte ein solcher Kaufpreis nicht erzielt werden so wird zur Feststellung erleichternder Bedingungen der Termin auf den 28 Juni 1883, um 3 Uhr Nachmittags anberaumt. Als Vadium wird der Betrag von 196 fl. 25 fl festgesetzt, welchen jeder Kauflustige vor dem Lizitationsbeginne zu Händen der Lizitationskommission zu erlegen hat.

Für alle jene Glabiger welche noch vor dem 12 November 1882, in das Grundbuch gelangen oder denen der Lizitations- und sonstigen Bescheide aus was immer für einen Grunde nicht zugestellt werden könnten wird der Kurator in der Person des Herrn Josef Gryczmański aus Szczerzec bestellt.

Das Schätzungsprotokoll, der Tabularauszug so wie die Lizitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Szczerzec, 31 Dezember 1882.

L. 1684. (1602 1—3)

C. k sąd pawiatowy w Brodach podaje do wiadomości, iż rozpisuje się celem ściągnięcia resztującego kapitału 4.327 złr. 45 ct. w. a. z 7 prc. odsetkami od dnia 14 lipca 1880 bieżącymi i kosztami egzekucyjnemi w kwocie 8 złr. 16 ct. w. a. z potrąceniem jednakże złożonej na rachunek zaległości kwoty 8 złr. 10 ct. w a. na rzecz c. k. uprzyw. galic. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie, czwarty termin przymusowej publicznej sprzedaży realności pod l. tab. 475. kons. 639. tab. 464. kons. 638. i ⅔ części realności pod l. tab. 473 kons. 637. w Brodach położonych, dłużnika Dawida Rubla własnych, na dzień 5go kwietnia 1883 o 10 godzinie przed południem w biurze Nr. II.

Realności te zostaną na tym terminie niżej ceny szacunkowej i wywołania w kwocie 11.500 złr. w. a za jakąbądz cenę sprzedane.

Wadyum wynosi kwotę 575 złr. w. a.

Niewiadomego z miejsca pobytu dłużnika zastępuje kurator adwokat Ornstein, zaś niewiadomych z życia i miejsca pobytu Berla, Feigę i Godla Gabes, były brodzki dom handlowy W. Lothringer et. Comp. Leona Loebla Traubitz, tudzież wierzycieli, którzy po dniu 8 października 1877 do tabuli weszli lub którymby uchwała licytacyjna i późniejsze nie mogły być wcześnie doręczone, jeneralny substytut. kuratora dr. Edwarda Weissteina dr. Maurycy Braun w Brodach.

Brody, 16 grudnia 1882.

L. 2527. (1543 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejs. deleg. w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Tarnowie w kwocie 145 złr. w. a. z pn. odbędzie się dnia 5go kwietnia 1883, dnia 10 maja 1883 i dnia 15 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod l. 14 w Komarach położonej, dłużnika Jana Pietruszki własnej.

Cena wywołania 1.500 złr. w. a.

Wadyum 150 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

W Tarnowie, dnia 18 lutego 1883.

L. 1054. (1579 1—3)

Ku zaspokojeniu wierzytelności c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hip. 23 złr., 23 złr, 23 złr., 23 złr., i 389 złr. 4 ct. z pn. odbędzie się w tut. sądzie dnia 5 kwietnia 1883 godz. 10 rano, za jakąbądź cenę egzekucyjna licytacya realności 1 10 w Weissnbergu, Piotra i Krystyny Schreiberów, spadkobierców Piotra Hausschilda i Iwana Dereweckiego własnej.

Cena szacunkowa 2.975 złr.

Wadyum 149 złr

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny wolno w registraturze przejrzeć.

Gródek, 16 lutego 1883.

L. 27. (1642 1—3)

W c. sądzie powiatowym w Jordanowie odbędzie się przymusowa sprzedaż 5ciu kawałków gruntu do 1/8 części roli Barglowej w Skomielny czarnej, pod l. 137 położonej, należących w trzech terminach: 2go kwietnia, 1go maja, 1go czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 105 złr.

Wadyum 11 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania złożone są w tut. sądowej registraturze do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy.

Jordanów, dnia 20 stycznia 1883.

L. 741. (1605 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnienia od Jana Niziołka, Maryanny Niziołkowej i Antoniego Ochedurzki na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włość. we Lwowie resztującej kwoty 118 złr. 2 kr. w. a. z pn. przedsięweźmie publiczną sprzedaż realności włościańskiej w Jaśliskach pod l. k. 92 subrep. 59 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej a dłużników własnej, w sądzie tutejszym dnia 2 kwietnia, 7 maja i 14 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 1.250 złr. w. a.

Wadyum zaś 10 prc. tejże.

Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.

Rymanów, 16 lutego 1883.

L. 5252. (1769 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy zawiadamia, że celem wydobycia pretensyi kasy zalicz „Wiara“ w Tyśmienicy w kwocie 60 złr. z pn. sprzedawać się będzie w drodze przymusowej licytacyi realność pod nr. 185 w Tyśmienicy położona, ciała tabularnego niestanowiąca, do dłużnika Jakóba Perebyjny należącą, w trzech terminach mianowicie dnia 3 kwietnia, dnia 4 maja i dnia 6 czerwca 1883 zawsze o godzinie 10 rano w sali tut. sądu z tem, że przy trzecim terminie realność ta też poniżej ceny szacunkowej kupioną być może.

Cena wywołania wynosi 90 złr. w. a. zaś wadyum 9 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyi także protokół egz. grabieży i oszacowania można przejrzeć w tutej. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Tyśmienica, 30 grudnia 1882.

L. 6316. (1733 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości powiatowej, że na dniu 2 kwietnia 1883, na dniu 4 maja 1883 i na dniu 8go czerwca 1883 o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 211 i 76 w Borszczowie położonych. niestanowiących tabularnego ciała, należących do Dmytra Skrypniuka i Mikołaja Filipiuka i na 1000 złr. sądownie oszacowanych w celu zaspokojenia pretensyi Abrahama Leiby Kleinman 177 złr 60 ct. w. a zpn.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w tutejszo-sądowej registraturze.

C. k sąd powiatowy.

Zabłotów, dnia 17 października 1879.

Licytacye.

L. 112. (1290 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Delatynie ogłasza, że na żądanie zakładu kred. włość. celem wydobycia od Pańka Jaworskiego dłużnej sumy 100 złr., trzy razy po 13 złr. i 194 złr. 46 ct. aw. zpn. przedsięweźmie w dniach 3 kwietnia, 4 maja i 1 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 z rana przymusową publiczną sprzedaż realności w Delatynie pod lk. 243 położonej, Pańka Jaworskiego własnej, ciała hipotecznego nie stanowiącej.

Cenę wywoławczą stanowi suma 250 złr. jako wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta a zakład 25 złr.

Realność rzeczona przy tych terminach nie będzie niżej ceny wywoławczej sprzedana.

Trzeci termin dnia 1go czerwca 1883 będzie wynikowo terminem do ułożenia ułatwiających warunków.

Warunki licytacyjne są w tusądowej registraturze do przejrzenia.

Delatyn, 13 lutego 1883.

L. 16229. (1288 2 -3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Kołomyi ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Abrahama Asskenazy w kwocie 240 złr., 84 złr., 24 złr. i 20 zł. aw. zpn odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi następujących realności w Kujdańcach położonych a to:

a) połowy realności wedle l. wyk. hip. 112 Jury recte Jurka Szewczuka Wasyla własnej N. d. 89 lk. 136, 480|3, 565|1 i 565|2;

b) realności wedle l. wyk. hip. 155 Stefana Lewickiego Wasyla własnej N. d. 63|6 lk. 125|2 (74|1) i 435;

c) realności wedle l. wyk. hip. 72 Wasyla Fediuka własnej N. d. 5, lk. 135 (457|2) i 458;

d) połowy posiadłości wedle l. wyk. hip. 95 Tanazego Fediuka Jakowa własnej, lk. 150 i 8.

1. Cena wywołania ad a) 130 złr., ad b) 92 złr., ad c) 46 złr. zaś ad d) 50 złr. aw. łącznie 318 złr. aw.

2. Wadyum ad a) 13 zł., ad b) 9 zł., ad c) 4 zł. zaś ad d) 5 zł. aw. łącznie 31 złr. aw.

3. Licytacya ta odbędzie się w dwóch terminach tj. dnia 6go kwietnia i 10 maja 1883 każdym razem o godzinie 10 rano, przy których realności powyższe tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedane być mogą.

Gdyby jednak przy żadnym z tych terminów za taką cenę sprzedane być nie mogły, wyznaczonym będzie 3ci termin do ułożenia warunków licytacyjnych na dzień 20 czerwca 1883 o godzinie 10 rano.

Resztę warunków licytacyi, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tut. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli i tych, którzyby na sprzedać się mających realnościach po dniu 20 czerwca 1882, jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego jakie prawa rzeczowe uzyskali, ustanawia się kuratorem adwokata dra Trachtenberga.

Kołomyja, 16 stycznia 1883.

L. 1036. (1463 2—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Tyśmienicy odbędzie się w tusądowym budynku celem zaspokojenia resztującej sumy 665 zł. 87 ct. aw. pochodzącej z większej sumy 800 złr. aw. z odsetkami 7 prc. od 4go lutego 1880 bieżącemi z tej wierzytelności już uiszczonej, jako też na zaspokojenie kosztów prośby egzekucyjnej w kwocie 16 złr. 2 ct. aw. w terminach dnia 2 kwietnia, dnia 2go maja i dnia 1go czerwca 1883 publiczna sprzedaż realności pod lk. 85|142 rep. l. 162 w Tyśmienicy, wedle Dom VIII pag. 83 n. 1 haer. Hawryły Kwoczaka, zaś 2|3 części tej parceli gruntowej pod l. top. 1395|1603 w Kątach zwanej, Ambrozego Franca własnej.

C. k. sąd powiatowy
Tyśmienica, 20 lutego 1883.

L. 8800. (1439 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w ilości 12 rat à 12 złr. i jednej raty w kwocie 12 złr. 16 ct. aw. zpn. od Franki Tomaś i Józefa Tomaś vel Tanas — odbędzie się licytacya realności pod lk. 11 w Litewce, wykazem hip. Nr. 46 księgi grunt. gminy kat. Litewka objętej, na trzech terminach a to dnia 2 kwietnia, 10 maja i 4 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym.

Termin do ułatwiających warunków dnia 2 lipca 1883.

Cena wywołania 400 złr. aw.

Wadyum 10 prc. ceny wywołania w gotówce.

Reszta warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych, lub którymby uchwały nie mogły być doręczone, ustanowiono kuratorem p. Włodzimierza Luszpińskiego, c. k. notaryusza w Komarnie z substytucyą p. Aleksandra Strockiego w Komarnie.

Z c. k. sądu powiatowego
Komarno, dnia 20 grudnia 1882.

L. 6413. (1606 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że na dniu 2 kwietnia 1883 o godzinie 10 rano, przedsięweźmie publiczną przymusową sprzedaż realności, pod lk. 30 rep. 23 w Woli niżnej położonej, Wasyla Komanieckiego własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, celem ściągnienia na rzecz c. k. uprz. gal. zakładu kred. włość. we Lwowie 16 rat po 18 złr. i resztującego kapitału w kwocie 157 złr. aw. zpn.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 1000 złr. aw.

Wadyum zaś 10 prc takowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i ocenienia można przejrzeć w sądzie.

Rymanow, 31 grudnia 1882.

L. 2525. (1467 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Tarnowie w kwocie 75 złr. aw. z pn. .odbędzie się dnia 4 kwietnia, dnia 9 maja i dnia 14go czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności pod l. 3 w Konarach położonej, dłużnika Michała Kality własnej.

Cena wywołania 1300 złr. aw.

Wadyum 130 złr. aw.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

W Tarnowie 18 lutego 1883.

L. 18096. (1443 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejs. deleg. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności 196 zł. aw. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności wedle wykazów hipot. 359, 360 gminy katast. Borki wielkie dłużników Marcina i Maryi Szkodzińskich własnych, dnia 5 kwietnia, 7 maja i 5 czerwca 1883 zawsze o godz. 9 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 700 złr. aw. wynoszącej pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 70 zł. aw.

Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej

Tarnopol, dnia 4 grudnia 1882.

L. 248 (1576 2—3)

C. k. sąd delegowany miejski podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia kosztów sporu prowizoryalnego Tomasza i Magdaleny Klimeczków przeciw Franciszkowi Orkiszowi w kwocie 19 złr. 60½ ct. zpn. odbędzie się w tymże sądzie w dniach 6go kwietnia, 4 maja i 4 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna sprzedaż realności w Woźnikach położonej, protokołem zastawniczego opisania z dnia 27 listopada 1882 l. 5332 zajętej i na sumę 244 zł. oszacowanej, a z posiadłości l. wyk. hip. 78 mianowicie z parcel l. 20, 22, 188, 191, 1144|1, 1617 dłużnika Franciszka Orkisza własnych, składającej się.

Wadyum wynosi 25 zł.

Wadowice, 25 stycznia 1883.

L. 13173. (1296 2—3)

Ck. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, że celem zaspokojenia sum 736 złr. i 736 złr. z pn. odbędzie się na rzecz c. k. uprz. galic. akcyj. banku hipotecznego we Lwowie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 342 w Przemyślu na Zasaniu położonej, dłużnika Tomasza Bielawskiego własnej w jednym terminie dnia 5go kwietnia 1883 o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie, na którym rzeczona realność za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 36666 zł. aw.

Wadyum wynosi 1834 zł. aw.

Bliższe warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Przemyśl, 30 grudnia 1882.

L. 140. (1247 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 478 złr. 16 ct. z pn. przez Henocha Ruttera a względnie przez jego prawonabywcę Jakóba Stachla przeciw Iwanowi Stecko jako spadkobiercy ś. p. Jakóba Stecko wywalczonej przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 19 kwietnia i 31 maja 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika pod l. 18 w Brodkach, starostwie lwowskiem położonej, wykazem hipotecznym l. 118 objętej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 531 złr.

Zakład wynosi 53 zł. 10 ct.

W terminach powyższych sprzedaż nastąpi nie niżej ceny wywołania, a gdyby takowej nie uzyskano ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 31 maja 1883 o godzinie 3 po południu.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po 23 września 1882 uzyskali, ustanawia się p. Józefa Gryczmańskiego z Szczerca kuratorem.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i protokół oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec, 25 stycznia 1883.

L. 11898. (1289 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Kołomyi ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Ołeksie Palijowi Zacharemu pto 150 zł. a. w. przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod lk. 89 w Pładykach położonej, wedle l. wyk. hip 337 w jednej połowie i wyk. hip. l. 338, karta B. poz. 1 w całości Ołeksy Palija Zacharego własnej, na 250 zł. aw. oszacowanej, pod następującemi warunkami odbyć się ma:

1. Licytacya ta odbędzie się w tus. zabudowaniu w dwóch terminach to jest dn. 2 kwietna i 9 maja 1883 każdym razem o godzinie 10 rano, przy których realność powyższa tylko za lub wyżej ceny szacunkowej może być sprzedaną.

Gdyby jednak przy żadnym z tych terminów za taką cenę sprzedaną być nie mogła, wyznaczonym będzie termin do ułatwiających warunków na dzień 18go maja 1883 o godzinie 10 rano i na podstawie takowych, będzie wyznaczonym 3ci termin licytacyjny, przy którym realność w mowie będąca także i niżej ceny wywołania będzie sprzedaną.

2. Cena wywołania 250 złr. aw.

3. Zakład 25 złr. aw.

Resztę warunków można przejrzeć w registraturze.

Kołomyja, 30 grudnia 1882.

L. 14397. (1284 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego w sumie 63882 zł. 16 ct. i 9152 zł. 98 ct. a. w. z przyn. dozwoloną została egzekucyjna sprzedaż dóbr Otfinów z przyległościami Zdzisława Stoińskiego własnych, dalej dóbr Pasieka, własność tarnowskiego domu komisowego, galic. banku dla handlu i przemysłu stanowiących, wreszcie dóbr Józefówka do Józefa Kurza należących w powiecie Dąbrowskim położonych.

Sprzedaż ta odbędzie się w ostatnim terminie dnia 6 kwietnia 1883 o godzinie 10 przed południem, pod następującemi warunkami ulżywającemi.

Cenę wywołania stanowi wprawdzie wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przez galic. Towarzystwo kredytowe ziemskie w sumie 153.073 zł. w. a. przyjęta, atoli dobra te i poniżej tej wartości, za jakąkolwiek bądź cenę sprzedane będą.

Jako wadyum licytacyjne złożoną być ma 1|20 część wartości dóbr pod egzekucyą zostających w gotówce lub w walorach w pierwotnych warunkach poszczególnionych tj. okrągła suma 7654 złr. aw.

Nabywca obowiązany będzie w dniach 30 po prawomocności aktu licytacyjnego złożyć do depozytu sądowego 1|3 część ceny licytacyjnej.

Dalsze postanowienia ustępu 4go pierwotnych warunków pozostawiamy nienaruszone.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

W Tarnowie, dnia 31 grudnia 1882.

L. 667. (1202 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy resztującej 359 złr. 98 ct. z 7 prc. odsetkami od 15|10 1881 bieżącemi i kosztami egzekucyi 18 zł. 37 ct. przez c. k. uprzyw. galic. akcyjny bank hipoteczny przeciw Filipowi Daćków wywalczonej, przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 12 kwietnia, 17 maja i 5 lipca 1883 każdokrotnie o godzinie 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika l. 26 w Rakowcu, starostwie lwowskiem położonej, wykazem hipotecznym l. 8 objętej.

Cenę wywołania stanowi wartość przy pożyczce wypośredniczona 1839 złr., zakład wynosi 184 złr.

W terminach powyższych sprzedaż nastąpi nie niżej ceny wywołania, a gdyby takowej nie uzyskano, ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 5 lipca 1883 r. o godzinie 3ej po południu.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po dzień 13 stycznia 1883 uzyskali, ustanawia się p. Filipa Simona ze Szczerca kuratorem.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec, 8 lutego 1883.

L. 12523. (1297 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, że celem zaspokojenia trzech rat pożyczkowych po 300 złr. tudzież resztującego kapitału 5709 złr. 94 ct. z pn. na rzecz galic. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie idealna połowa realności pod lk. 105 w Przemyślu na Garbarzach położonej, Mojżesza Dresnera własna, w drodze publicznej licytacyi dnia 2 kwietnia i dnia 4 maja 1883 zawsze o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie wyżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Jako cenę wywołania ustanawia się kwota 11.200 złr. a wadyum 1120 złr.

Bliższe warunki i wyciąg tabularny można przejrzeć w registraturze sądowej.

O czem się chęć kupienia mających i wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 19 grudnia 1881 jako dniu wydania wyciągu tabularnego na sprzedać się mającej części realności prawo zastawu nabyli, lub którymby uchwała licytacyę rozpisująca i późniejsze z jakichkolwiekbądź powodów doręczone być nie mogły, przez kuratora ad actum adw. Dra Smutnego w Przemyślu zawiadamia.

Przemyśl, 30 grudnia 1882.

L. 8102. (1385 2—3)

W dniach 24 kwietnia, 23 maja i 25 czerwca 1883 o 10 godz. rano przymusowo sprzedaną będzie realność pod l. k. 109 w Krzemienicy położona, l. w. h. 147 objęta, Wojciecha Kranza własna, na zaspokojenie pretensyi Barucha Schmida w kwocie 180 zł. zpn.

Cena szacunkowa wynosi 225 złr. aw.

Wadyum 22 złr. 50 ct.

Akt oszacowania i wyciąg hipoteczny, warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Łańcut, 2 grudnia 1882.

L. 8657. (1201 2—3)

W dniach 4 maja, 4 czerwca i 13 lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Fedora Hudymiaka własnej w Luczy pod lk. 12 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Josla Freyera w kwocie 47 zł. 50 ct. aw

Cena szacunkowa wynosi 250 złr. aw.

Zakład 25 zł.

Przy trzecim terminie zostanie wspomniana realność i niżej ceny szacunkowej sprzedaną, jednak nie niżej kwoty 150 złr.

Kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono Iwana Stefanków z Luczy.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania jak również bliższe warunki licytacyjne mogą być w tus. registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy
Peczeniżyn, dnia 18 grudnia 1882.

L. 942. (1379 2—3)

Sąd miejsko delegowany powiatowy Rzeszowski ogłasza, iż w dniach 8 czerwca, 13 lipca i 17 sierpnia 1883 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod lk 163 w Staromieściu położonej, wedle wyk. hip. 129 B. L. p. 1 nieobjętej masy spadkowej śp. Marcina Szwagla i Antoniny Szwagel własnej, na rzecz Wolfa Adwokata o 36 złr. a. w. z p n. w pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową 1500 złr. w. a. lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie także poniżej takowej.

Wadyum wynosi 150 złr.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Rzeszów, 25 stycznia 1883.

L. 14303. (1304 2—3)

Dnia 17 kwietnia, 21 maja i 25 czerwca 1883 sprzedawaną będzie przymusowo, zawsze o godz. 10 rano w tut. sądzie realność pod lk. 218 m. w Buczaczu położona nietabularna Seinwela i Reisi Geller własna, celem ściągnięcia pretensyi Osiasza Rubina w kwocie 50 złr. aw. zpn.

Cena wywołania 400 zł. aw.

Wadyum 40 złr. aw.

Reszta warunków do przejrzenia w registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Buczacz, dnia 2 grudnia 1882.

L. 335. (1534 1—3)

W dniach 2 kwietnia, 2 maja i 5 czerwca 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie licytacya realności l. 37 w Stróżnej, Jana Ligęzy własnej, na zaspokojenie sumy Zakładu kredytowego włościańskiego 219 zł. 98 ct. w. a. z pn. z tem, że na trzecim terminie realność ta i niżej ceny szacunkowej 250 złr. w. a. sprzedaną zostanie.

Wadyum 25 złr. w. a.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można w registraturze przejrzeć

C. k. sąd powiatowy.

Ciężkowice, 17 lutego 1883.

L. 4539. (1758 2—3)

C. k. sąd powiatowy przedsięweźmie dnia 30 marca 1883 o 10 godzinie rano, egzekucyjną publiczną sprzedaż realności l. 203 w Wysocku niżnem Jurka Semenowego własnej, na zaspokojenie pretensyi Abrahama Teichmana w ilości 5 zł. 20 ct. w. a.

Cena wywołania 180 zł. w. a. Wadyum 9 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, akt opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Borynia, dnia 23 listopada 1882.

L. 4235. (1706 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Tarnowie w kwocie 80 zł. w. a. z pn. odbędzie się dnia: 20 kwietnia, dnia 18 maja i dnia 19 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem, egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod l. kon. 13 w Konarach (wykaz hipoteczny 10 Konary) położonej, dłużnika Piotra Pytki własnej.

Cena wywołania 675 zł. Wadyum 67 zł. 50 ct. w. a.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

W Tarnowie, dnia 5 marca 1883

L. 936. (1583 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach uwiadamia, iż na rzecz masy kredalnej Elki Bluttreich odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie publiczna przymusowa sprzedaż wydzielonej części realności pod lk. 42 w Zaleszczykach położonej wedle dom. 5 pag. 489 n. 1 haer. na Elkę Bluttreich zaintabulowanej w dniu 5 kwietnia 1883, o godzinie 10 rano, na którym to termin część realności i niżej ceny szacunkowej w kwocie 2292 zł. 60 ct sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 230 zł.

Resztę warunków tudzież wyciąg hipoteczny z protokołem oszacowania można w tutejszym c. k. sądzie przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Zaleszczyki, 26 lutego 1883.

L. 4872. (1731 2—3)

W tutejszym c k. sądzie powiatowym odbędzie się w dniach 29 marca, 4 maja i 1 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem w drodze publicznej licytacyi przymusowa sprzedaż realności w w Proboźnie pod l. sp. 88 położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej, a własnością spadkobierców ś. p. Jana Bilińskiego będącej.

Cena wywołania wynosi 671 zł a wadyum 67 zł. w. a.

Protokóła zastawniczego opisania i oszacowania tej realności, tudzież warunki tej licytacyi w tusądowej registraturze przejrzeć można.

C. k. sąd powiatowy

Husiatyn, dnia 29 stycznia 1883.

L. 737. (1479 2—3)

C. k. sąd krajowy ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi gal. Towarzystwa kred. ziemsk. we Lwowie w kwocie 22965 zł. 10 ct. z przyn. odbędzie się dnia 5go kwietnia 1883, o godzinie 10tej przed południem przymusowa licytacya do Berty Fellner de Felldegg wedle wykazu hipotecznego sądu tutejszego l. 239 należących dóbr Zarzyszcze w powiecie Żółkiewskim położonych, na którym to terminie dobra te nawet niżej ceny wywołania 47950 zł. jednakże nie niżej sumy 30000 zł. w. a. sprzedane zostaną, dalej że jako wadyum kwota 1500 zł. złożoną być ma, że akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla nieobecnych wierzycieli, a to Judy Baumwalda, Maksymilina Jenike, Kazimierza Szulimirskiego, Alberta Rollhäusera i Antoniego Szmulańskiego, tudzież dla wszystkich tych wierzycieli, którzyby dopiero po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 28go stycznia 1882 rzeczowe prawa na wspomnianych dobrach nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Dobrzański kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Moszyński mianowany został.

Lwów, dnia 17go lutego 1883.

L. 569. (1604 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnienia na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredyt. włość. we Lwowie 22 rat po 12 złr. i resztującego kapitału w kwocie 53 zł. 55 kr. w. a. z pn. przedsięweźmie publiczną sprzedaż realności pod lk. 42 rep. 62 w Lipowcu położonej, dłużnika Jurka Wasianki własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, w dniu 21 maja 1883 o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 400 złr. w. a. wadyum zaś 10% tejże.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzeć w sądzie.

Rymanów, 13 lutego 1883.

L. 63. (1695 2—3)

W c. k, sądzie powiatowym w Białej, odbędzie się w dniu 5 kwietnia i 23 maja 1883 o godzinie 10 przed południem celem zaspokojenia wierzytelności Franciszka Wyrwalskiego w ilości 269 zł. przymusowa sprzedaż 2|40 części jatek l. wykazu hipotecznego 329 w Białej położonych, Józefa Różycki własnością będących.

Cenę wywołania stanowi kwota 123 zł. $42^1/_2$ ct. poniżej której części te na powyższych terminach sprzedane nie będą. Wadyum wynosi 16 zł.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania można przejrzeć lub odpisać w registraturze sądowej. Kuratorem niewiadomych wierzycieli oraz tych, którzyby rezolucyi dozwalającej licytacyi przed pierwszym terminem nie otrzymali, ustanowiony adwokat tutejszy dr. Rosner.

Biała, dnia 4 lutego 1883.

L. 1819. (1730 1—3)

W sprawie egzekucyjnej Israela Süssmana przeciw Sofronowi Mycawce pto 160 zł. odbędzie się dnia: 3 kwietnia, 7go maja i 11go czerwca 1883, każdym razem o 10 godz. rano, biuro II na rzecz Israela Sussmana przymusowa licytacya jednego pręta pola ornego pod l. k. 77 rep. 2 w Drohobyczu na przedmieściu lisznianskiem ciała tabularnego niestanowiącego a Sofrona Mycawki własnego.

Kuratorem dla nieznanych dotąd wierzycieli hipotecznych ustanowiono p. dra Władysława Wolskiego adwokata w Drohobyczu.

Cena szacunkowa wynosi 489 zł. 5 ct., wadyum 10 pr. tejże.

Warunki licytacyjne, protokół zastawniczego opisania i egzekucyjnego ocenienia są do przejrzenia w t. s. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Drohobycz, 18go lutego 1883

L. 2526. (1418 3—3)

C. k sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Tarnowie w kwocie 114 zł w. a z pn. odbędzie się dnia 3 kwietnia dnia 8 maja i dnia 13 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację połowy realności pod l. 49 w Konarach położonej, dłużnika Pawła Maciaszka recte Macioszka własnej.

Cena wywołania 550 zł. w. a.

Wadyum 55 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

W Tarnowie. dnia 18 lutego 1883.

Konkursa.

L. 1340. (1726 3—3)

W okręgu c. k. galic. Dyrekcyi telegrafów są do obsadzenia cztery posady czasowych dozorców linij telegraficznych z rocznem wynagrodzeniem 300 złr. w. a. dodatkiem aktywalnym 25 prc. i umundurowaniem.

Podania o te posady w myśl rozporządzenia c. k. ministerstwa obrony krajowej z dnia 12 lipca 1872 l. 98 d. p. p. ułożone, wnosić należy do c. k. Dyrekcyi telegrafów w czterech tygodniach licząc od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego konkursu.

C. k. Dyrekcya telegrafów.

Lwów, dnia 8 marca 1883.

L. 252. R. S. O. (1435 3—3)

Miniejszem rozpisuje się konkurs, celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

A) w powiecie myślenickim

I. Przy jednoklasowej szkole etatowej: 1) w Jachowce z roczną płacą 300 złr. w. a., 2) w Łętowni z roczną płacą 300 złr. a. w., 3) w Sidzinie z roczną płacą 400 zł. a. w.

II. Posady nauczycieli (nauczycielek) młodszych przy 2 klasowych szkołach etatowych: 1) w Jordanowie z roczną płacą 200 złr. 2) w Makowie z roczną płacą 270 złr. w a., 3) w Myślenicach przy szkole żeńskiej z roczną płacą 270 złr., 4) w Sułkowicach z roczną płacą 240 złr. a. w., 5) w Zawoi z roczną płacą 240 złr., w. a.

III Przy szkole filialnej w Polance z roczną płacą 250 złr. w. a.

B. W powiecie nowotarskim.

I Przy 2 klasowej szkole etatowej żeńskiej w Nowym-Targu posada kierującej nauczycielki z roczną płacą 450 złr. dodatkiem 50 złr., za kierownictwo i wolnem pomieszkaniem, względnie z odpowiedniem relutum na pomieszkanie.

Przy klasowych szkołach etatowych: 1) w Białce z roczną płacą 300 złr. 2) w Jaworkach z roczną płacą 300 złr. 3) w Ludźmierzu z roczną płacą 300 złr., 4) w Ochotnicy (przy kościele) z roczną płacą 400 złr., 5) w Ochotnicy (na Jamnem) z roczną płacą 400 złr., 6) w Szaflarach z roczną płacą 300 złr. t. j. gotówką 298 złr. i użytkiem z gruntu szkolnego w kwocie 1 złr. 66 ct. w. a., 7) w Tylmanowej z roczną płacą 300 złr. t. j. gotówką 266 złr. 10 ct. użytkiem ogrodu w kwocie 6 złr. 40 ct. 3 sągi drzewa wartości 15 złr. i $2^1/_2$ korca żyta wartości 12 złr. 50 ct. w. a. 8) w Zakopanem z roczną płacą 400 złr.

II. Posada nauczyciela młod. przy 2 klasowej szkole etatowej w Krościenku nad Dunajcem z roczną płacą 200 złr., w. a.

III. Przy szkole filialnej: 1) w Harklowej z roczną płacą 250 złr. w. a. 2) w Olczy (przysiołek Zakopanego) z roczną płacą 240 złr. w. a 3) w Szlachtowej z roczną płacą 250 złr.

Prawo udzielania prezenty na posadę nauczycielską przysłuża wszędzie odnośnym miejscowym Radom szkolnym wyjąwszy Makowa, Zawoi i Tylmanowej, gdzie prawo to przysłuża właścicielowi obszaru dworskiego tychże miejscowości.

Nauczyciele przy wymienionych pod I. i III. szkołach mają oprócz płacy także i wolne pomieszkanie.

Kompetenci o posadę nauczyciela w Jaworkach i w Szlachtowej winni wykazać się uzdolnieniem do udzielania nauki w wykładowym języku ruskim.

Ubiegający się o powyższe posady nauczyciele (nauczycielki) mają wnieść należycie udokumentowane i wykazem poprzedniej służby zaopatrzone prośby za pośrednictwem swych przełożonych władz szkolnych do podpisanej c. k. okręgowej Rady szkolnej najdalej do dnia 10 kwietnia 1883.

Podania po upływie terminu wniesione lub też należycie nieudokumentowane nie będą uwzględnione.

Z c. k. okręgowej Rady szkolnej.

W Myślenicach, dnia 16 lutego 1883.

Wyroki prasowe.

(1661)

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Kuttenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 26 Februar 1883, Z. 1457, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Caslavske listy" Nr 8 vom 24 Februar 1883 wegen des Artikels „Ze Slovenske Prahy. (Puv dop). nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Brün hat auf Antrag der k. k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 27 Februar 1883, Z 3254, die Weiterverbreitung der Flugschrift „Bauern vereinigt euch, Einigkeit macht stark." Von einem mährischen deutschen Bauer, Verlag von Anton Gromer. Druck von A Odehnal, Mähr.-Trübau" nach §. 65 a St G verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Olmütz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 23 Februar 1883, Z. 1932, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Mährisches Tagblatt" Nr. 40 vom 19 Februar 1883, wegen des Artikels „Denunziantenthum in Oesterreich" nach den §§ 302 und 300 St. G. verboten.

Das k. k Landesgericht als Preßgericht in Troppau hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 27 Februar 1883, Z 1177 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Freie schlesische Presse" Nr 20 vom 24 Februar 1883, wegen des Artikels „Der Staatsvoranschlag pro 1883" nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k Landesgericht als Preßgericht in Czernowitz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 5 Februar 1883, Z 1311, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Bukowinaer Rundschau" Nr. 82 vom 1 Februar 1883, wegen des Artikels beginnend mit „So oft der Wiener Abendpost" nach §. 300 St. G. verboten.

(1091)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der periodischen Druckschrift „Pharmaceutische Post" Nr. 7, Wochenschrift für die Gesammtinteressen der Pharmacie vom 10 Februar 1883, auf Seite 74—78 enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift „Betrachtungen über die Verordnung des Ministeriums des Innern vom 26 December 1882 betreffend die Hausapotheken und die Nothapparate der Aerzte und Wundärzte vom Beginne bis „des Staates selbst" und in der Stelle von „Weicht die hohe Staatsregierung" bis „dieses Verordnungsgewächses", von „dafür aber aller Apotheken" bis „ruiniren vermag", von „diesen Punkt 3" bis „Widersprüche hierin", von „da hat die Verordnung" bis „zerheuen", von „für diese Länder" bis „öffentliche Apotheke" das Vergehen nach §. 30 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 13 Februar 1883.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, das I der Inhalt des in der periodischen, in Budapest erscheinenden Druckschrift „Telephon" Nr. 6, Wochenblatt für das gesammte Volk, vom Sonntag, denn 11 Februar 1883, enthaltenen ersten Artikels mit der Aufschrift „Willkommen! Budapest, 7 Feber" in der Stelle von „Unser Freund und Genosse" bis „Wahrheit und Gerechtigkeit" das Vergehen nach §. 305 St. G., II der Inhalt des in derselben enthaltenen 2 Artikels mit der Aufschrift „Der socialistische Oeltropfen" in der Stelle von „Nun das ist seine Sache" bis „eine reactionäre Masse bilden" das Vergehen nach §. 302 St. G., III der Inhalt des in derselben enthaltenen dritten Artikels mit der Aufschrift „Die Ueberschwemmungen" (von unserem Standtpunkt aus betrachtet) a in der Stelle von „Wie immer, so auch jetzt wieder" bis „Ausbeutersippschaft nicht in den Kram" das Vergehen nach §. 302 St. G, b in der Stelle von „denn wenn sich Gemeinde oder Comitat" bis „größeres Uebel zu vertreiben" das Vergehen nach §. 305 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 13 Februar 1883.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der nichtperiodischen Druckschrift (Broschüre) unter dem Titel: „Ein Wort an Oesterreich-Ungarns Völker". Wirthschaftliche Betrachtungen von Georg Proffinagg I Theil, Wien 1883. Druck von F. Greßes, IX, Maximilianplatz 10, und zwar: I a auf Seite IV der Vorrede in der Stelle von „Die Leidensgeschichte des österreung. Handels" bis „abgeholfen werden soll" b. auf Seite 17, 18, 19 in der Stelle von „Zu meinem Bedauern muß ich constatiren" bis „ihre Pflicht thun mögen" c. auf Seite 23, 24 in der Stelle von „Wenn also der Hexensabbath" bis „aber ehrlich ist", d. auf Seite 34 in der Stelle von „Die Gewerbefreiheit würde" bis „wirthschaftlicher Fluch heraus", e auf Seite 65 in der Stelle von „Der österr-ung. Staat hat" bis „Die allgemeine Verarmung ist", f. auf Seite 66, 67, in der Stelle von „Wohin man auf dem Gebiete" bis „bevor es zu spät ist", g. auf Seite 69 in der Stelle von „Um diesen Umschwung" bis „Frivoles Spiel treiben", h. auf Seite 70 in der Stelle von „so entschiedend das k. k. Lotte ist," bis „so arg vernachläßigt" i. auf Seite 75 in der Stelle von „Um dem wirthschaftlichen Leben" bis „ungeheuere sein". k. auf Seite 80, 81 in den Stellen von „Die sind ungefähr unsere" bis „abgeholfen werden können" das Verbrechen nach §. 65 a St. G. ferner II a. auf Seite 2, 3 in der Stelle von „Das Deficit rächt sich" bis „mächtig in die Halme schießen", b. auf Seite 4, 5, 6 in der Stelle von „Härter als in der Aera" bis „gegenseitig aufreiben müßten", c. auf Seite 11, 12 in der Stelle von „Die Völker der Jetztzeit bis „daß ihr Euch schinden könnt", d. auf Seite 80, 81 in der Stelle „Was wird dem Gabinete Taffe" bis „abgeschlossen werden können" das Vergehen nach §. 300 St. G rücksichtlich Art. III des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, Nr. 8 R. G. Bl. v. Jahre 1863 begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 13 Februar 1883.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k Statsanwaltschaft erkannt, daß „I die" in der periodischen Druckschrift „Tritsch-Tratsch" Nr. 7 vom 11 Februar 1883, auf Seite 5 enthaltene Abbildung mit der Aufschrift „Fasten Bilder" und der Inhalt des zu derselben gehörigen, auf Seite 6 enthaltenen Textes mit der Aufschrift „Fastenpredigt des leer-

würdigen Katers J. Ammer" das Vergehen nach §. 303 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weitervebreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, den 13 Februar 1883.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der periodischen Druckschrift „Fortschritt", Volkswirthschaftlich-politische Zeitschrift Nr. 3 vom 11 Februar 1883 enthaltenen zweiten Artikels mit der Aufschrift „Kaminski-Affaire" in der Stelle von „für uns hat die sensationelle" bis „zu Grunde liegen müsse", sowie der Inhalt des in derselben Druckschrift enthaltenen vierten Artikels mit der Aufschrift „Die Degradirung des Wiener Bürgermeister zum Präsidenten des Magistrates" in der Stelle von „Während in früheren Jahren" bis „auf den Kopf stellt" und „doch das Ignoriren" bis Wirkungskreis des Gemeinderathes gehört" das Vergehen nach §. 300 St. G begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 13 Februar 1883.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der periodischen Druckschrift „Delnicke Listy" Nr. 49 vom 10 Februar 1883, enthaltenen ersten Artikels mit der Aufschrift „Zemsky raj to — na pohled" die Vergehen nach §. 302 und Artikel III des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. vom Jahre 1863, ferner der Inhalt des in derselben enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Anarchie a Socialismus" das Verbrechen nach §. 65 a St. G. und endlich des in derselben enthaltenen dritten Artikels mit der Aufschrift „Socialismus i narod cesky" in der Stelle von „że otazka spolecenska" bis „vas odkopne" das Vergehen nach §. 302 St G begründe und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 13 Februar 1883.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 29 Jänner und 1 Februar 1883, ZZ 2563, 2564 und 2833, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Narodni Listy" Nr. 21 vom 25 Jänner 1883 (Nachmittagsausgabe) wegen des Artikels „Take zlocin" nach §. 300 St. G., der Zeitschrift „Ruch" Nr. 3 vom 25 Jänner 1883, wegen des Artikels „Ilyrske hnuti na slovanskem jihu" nach § 64 St. G, dann wegen des Artikels „Vyjev z nabozenske reformace po bitve belohorske" nach §. 65 a St G. ferner der Zeitschrift „Svobodne obcan" Nr. 4 vom 27 Jänner 1883, wegen des Artikels „Spolek rakouskonemecky — Polaci a my" nach §. 65 a St. G. verboten

---

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnifie vom 1 Februar 1883, Z. 2942, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Montags-Revue aus Böhmen" Nr 5 vom 29 Jänner 1883, wegen des Leitartikels „Prag, 28 Januar" nach §. 65 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Troppau hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 6 Februar 1883, Z. 707 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Freie schlesische Presse" Nr. 1 vom 1 Februar 1883, wegen des Artikels „Zur Geschichte des Dispositions-Fondes" nach §. 300 St G., verboten.

Upadłości.

L. 1871. (1702)

W konkursie do majątku Samuela Wolfa Langingera zamianował tutejszy sąd na wniosek wierzycieli Eisiga Meisnera, agenta z Sambora jako zawiadowcę upadłości a tegoż zastępcą Meilecha Goldberga.

C. k. sąd obwodowy

Sambor, 27go lutego 1883.

L. 1938. (1736)

Złoczowski c. k. sąd obwodowy ustanowił na podstawie wyboru dnia 22 lutego 1883 przeprowadzonego, Ozyasza Wachsa zastępca tymczasowego zawiadowcy masy krydalnej Wolfa Kozowera.

Złoczów, dnia 3 marca 1883.

L. 13. (1703 1—3)

Zawiadamiam wierzycieli masy rozbiorowej Isaaka Wattenberga, że do likwidacyi dodatkowej wyznaczyłem termin na 29 marca 1883 na 9 rano. Zapraszam oraz wszystkich wierzycieli na termin powyższy, celem powzięcia uchwały nad wnioskiem administratora, by ten konkurs dla braku majątku znieść.

Stanisławów, 2 marca 1883.

C. k. komisarz konkursowy *Rybczyński.*

L. 8743. (1780 1—3)

C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie ogłasza, że uchwałą z dnia 29 grudnia 1875 l. 68.967 do majątku firmy handlowej Mendla Weinreba wdowy i jej jawnych spólników Arona Herscha Weinreba i Jakóba Bera Weinreba otwarty konkurs zniesiony zostaje.

Lwów, dnia 10 marca 1883.

L. 9473. (1764 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1. D. p. p. położony majątek Karola czyli Łukasza Kozakiewicza właściciela realności we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. radcy sądu kraj. Bernaczkowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. dr. St. Krzyżanowskiego wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyj, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 27go marca 1883 godzinę 4tą po południu

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 20 maja 1883 i podać ją na terminie na dzień 6go czerwca 1883 godzinę 9tą przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej".

Lwów, dnia 12 marca 1883.

L. 3. (1631 3—3)

Zawiadamiam wierzycieli masy rozbiorowej firmy „M. Eigenfelda & H. Brocha" tudzież mas specyalnych Majera Eigenfelda i Herscha Brocha, że do likwidacyi dodatkowej termin na 2 kwietnia 1883 na 10tą rano wyznaczyłem.

Stanisławów, 2 marca 1883.

Rybczyński

komisarz konkursowy.

L. 3594. (1664 3—3)

C. k sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Hani Halpernowej, nieprotokołowanej kupcowej w Tarnowie zamieszkałej, a to do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jakoteż do nieruchomego majątku położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 D. P. P. z r. 1869 nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Seidel c. k. adjunkt sądowy w Tarnowie, tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adwokat dr. Malawski w Tarnowie.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy tudzież obrania delegacyi wierzycieli wyznacza się posłuchanie na dzień 22 marca 1883 o godzinie 4 po południu w biurze komisarza konkursowego, na którem stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 9go czerwca 1883 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie zgłosić, i na posłuchaniu w dniu 5 lipca 1883 o godzinie 4tej po południu odbyć się mającym, do likwidacyi i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej".

W Tarnowie, dnia 9 marca 1883.

L 1385 (1674 3—3)

Na podstawie wyboru wierzycieli masy rozbiorowej S. W. Ringla dnia 26 stycznia 1883, odbytego, c.k. sąd obwodowy mianuje Mojżesza Fleischera zarządcą masy rozbiorowej S. W. (Szaji Wolfa) Ringla, kupca protokołowanego w Tarnowie, a Noego Samuela zastępcą tegoż, i postanowienie to ogłasza.

Tarnów, dnia 1 lutego 1883.

L. 5. (1632 3—3)

Zawiadamiam wierzycieli masy rozbiorowej Izaka Deutschera, że administrator przedłożył projekt repartycyi, który u niego lub u mnie przejrzanym być może.

Do wniesienia zarzutów upływa termin z dniem 15 kwietnia b. r.

Rozprawa nad zarzutami odbędzie się dnia 19 kwietnia do którego terminu także wszystkich wierzycieli celem oznaczenia wynagrodzenia zawiadowcy wzywam.

Stanisławów, 2 marca 1883.

Rybczyński

komisarz konkursowy.

L. 2714. (1749 2—3)

W sprawie konkursowej Abrahama Dawida Biermana wyznacza się do likwidacyi zgłoszonych pretensyi termin na dzień 28 marca 1883 o godzinie 9 przed południem w biurze komisarza konkursowego.

Śniatyn, 5 marca 1883.

C. k. sędzia pow. jako komisarz konkursowy

Kolasiński

L. 16. (1745 2—3)

Zawiadamiam wierzycieli masy rozbiorowej Dawida Birnberga. że Isaak Selzer z Buczacza administrator tejże masy przedłożył mi pierwszy projekt repartycyi, który u niego lub też u mnie przejrzanym być może.

Do wniesienia zarzutów upływa termin z dniem 10 kwietnia 1883 zaś do rozprawy nad możliwymi zarzutami wyznaczam termin na 19go kwietnia 1883 na 9 godz. rano w biurze I.

Stanisławów, 4 marca 1883.

C. k. komisarz konkursowy

Rybczyński.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 14053 (1377)

C k. sąd obwodowy w Samborze uwiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Jana Więcławskiego, Zofię Nanowską, Józefę Woźniakiewicz i spadkobierców śp. Justyny Manasterskiej właścicieli części dóbr Kropiwnik a względnie ich prawonabywców, że z powodu odezwy c k. miejscowej komisyi dla oznaczenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku we Lwowie z dnia 9 grudnia 1882 l. 96 celem zastępywania ich przy rozprawie względem oznaczenia czystego dochodu z propinacyjnego prawa wyszynku i oznaczonego prawa zastrzeżonego w §fie 4 ustawy z 30go grudnia 1875 roku w tychże majętnościach ustanowił tymże kuratora p. adwokata dra. Skowrońskiego zaś zastępca tegoż p. adw. dra. Roińskiego we Lwowie zamieszkałych któremu to kuratorowi wspomnianych wyżej właścicieli części Kropiwnik potrzebną do zastępowania ich w tej sprawie informacyę przesłać lub do komisyi wyżej rzeczonej zgłosić się mają.

Sambor, dnia 19 grudnia 1882.

L. 3544. (1331)

W sprawie Albina Morawskiego przeciw nieobjętej masie spadkowej Iwana Oleksów o 9 zł. 50 ct. w. a ustanawia się dla tej masy kuratorem Stefana Berbecia z Niegowiec z wezwaniem stron do rozprawy na 6 marca 1883 o godzinie 9 rano.

C. k. sąd powiatowy.

Wojniłów 30 stycznia 1883.

L. 49975. (1335)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem:

1. że firma „Izrael Stadtfeld" fabryka rumu, rosolisów i likierów w Zniesieniu dnia 14 listopada 1882 z rejestru firm pojedynczych wykreśloną została;

2. że natomiast jawna spółka „Fabryka rumu i likierów Maschler i Stadtfeld" w rejestrze handlowym dla firm spółkowych dnia 14 listopada 1882 wpisaną została i przy niej uwidoczniono, że;

a) jawnymi spólnikami są Dawid Maschler i Izrael Stadtfeld kupcy we Lwowie;

b) że siedzibą spółki jest miasto Lwów;

c) że spółka zawiązała się w dniu 18 września 1882;

d) że spólnicy podpisywać będą firmę kollektywnie w ten sposób, że pod wyciśniętemi lub wypisanemi słowami „Fabryka rumu i likierów" Dawid Maschler i Izrael Stadtfeld swoje nazwiska podpisywać będą

Lwów, dnia 18 listopada 1882.

L. 1329. (1260)

Złoczowski c. k. sąd obwodowy jako handlowy uwiadamia, że wskutek uchwały z 30 grudnia 1882 l. 10893 wpisał dnia 6 lutego 1883 do rejestru handlowego II firmę „Kornfeld i Katz" jawnej spółki dla handlu towarami kolonialnemi z tem, że firma ma swą siedzibę w Brodach, że jawnymi spólnikami są kupcy Emil Kornfeld i Tobias Katz o zwykłem miejscu zamieszkania w Brodach, że każdy ze spólników spółkę samoistnie zastępywać jest uprawnionym i że spółka 1 stycznia 1882 się rozpoczęła.

Złoczów, 12 lutego 1883.

L. 773 kr. (1768 1—3)

List gończy.

Obwinieni o zbrodnię kradzieży Józef Szot wyrobnik z Pogorzałki ad Cholewiana góra, mający lat 30, stanu wolnego, średniego wzrostu i budowy ciała, twarzy owalnej, cery zdrowej, włosów i brwi blond. bez zarostu, oczów siwych, zębów zdrowych bez znaków szczególnych, ubrany po chłopsku, i Marcin Fila wyrobnik ze starego Nartu, lat 32, stanu wolnego, silnej budowy ciała, wzrostu średniego, twarzy okrągłej, cery zdrowej, włosów i brwi brunatno-kasztanowatych, oczów piwnych, na przodzie brakuje mu 1 ząb, bez zarostu, ubranie chłopskie, zbiegli jak się zdaje do królestwa polskiego.

Należy więc ich wyśledzić i do sądu tutejszego odstawić.

C. k. sąd powiatowy.

Nisko, dnia 6 marca 1883.

L. 1651. (1217 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia niniejszem Jonę Goligera z życia i miejsca pobytu niewiadomego, że pod dniem 6 lutego 1883 l. 1651 na rzecz Tarnopolskiej filii banku hipotecznego przeciw niemu nakaz zapłaty względem sumy wekslowej 600 zł. w. a. z pn. wydany został i że dla niego kuratorem adwokat dr. Axelrad z substytucyą adw. dr Horowitza ustanowiono, któremu pierwszemu nakaz zapłaty z odpisem wekslu doręczono.

C. k. sąd obwodowy.

Tarnopol, dnia 6 lutego 1883.

L. 6233. (1760 2—3)

W myśl polecenia wys. c. k. Ministerstwa rolnictwa przypomina się panom hodowcom koni, wynajmującym ogiery rządowe ścisłe przestrzeganie przepisów §. 1 ustępy a. i f. odnośnego kontraktu najmu, wedlug którego rejestry stanowienia i osiągnięte rezultaty mają być przedłożone c. k. komendzie zakładu stadników w Drohowyżu najdalej do 15 lipca każdego roku, w przeciwnym bowiem razie w każdym wypadku przekroczenia tego przepisu, przekraczający bezwzględnie zostałby pozbawionym dogodności wzięcia w najem ogiera rządowego.

W odnośnych wykazach klacze własne osobno mają być wymienione od cudzych.

Właściciele klaczy stanowionych ogierami innym hodowcom wynajętymi, zechcą tymże hodowcom jak najspieszniej przesłać daty potrzebne do należytego wypełnienia rzeczonych rejestrów.

Potrzebnych druków t. j. poświadczeń stanowienia i protokołów nabyć można w ekonomacie c. k. Namiestnictwa po cenie 25 ct a względnie 33 ct. za librę

Z c. k. zakładu stadników.

W Drohowyżu, dnia 26 stycznia 1883.

L. 13. (1637 3—3)

C k. sąd powiatowy w Gródku zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Annę, Pawlinę, Teresę Felsztyńskich i Dorotę z Felsztyńskich Nowotną, że na zaspokojenie pretensyi Ludwika Wisłockiego przeciw spadkobiercom śp. Wawrzka Felsztyńskiego w kwocie 52 zł. w a. z pn. rozpisana została tus. uchwałą z 25 stycznia 1883 l. 13 egzekucyjna publiczna sprzedaż goopodarstwa pod lk. 29 w Zuszycach i że dla nich Karol Meisner z Gródka kuratorem został ustanowiony.

Gródek, 25 stycznia 1883.

L. 10603. (1761 3—3

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Jakóbowi Hirsch, że przeciw niemu został dnia 12go marca 1883 do l. 10603 na rzecz M. L. Glass wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 3000 złr. z pn.

Gdy miejsce pobytu Jakóba Hirsch nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dr. Skałkowskiego a tegoż zastępcą adw. dr. Jahla i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem Jakóba Hirscha, aby ustanowionemu kuratorowi służących do swojej obrony środków dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 12 marca 1883.

L. 10145. (1347 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia Józefa Buchowieckiego z miejsca pobytu niewiadomego, że z przyczyny wniesionego przeciw niemu przez Rachmiela Sterna pozwu o zapłacenie sumy wekslowej 305 zł. w. a. kuratorem dla niego dr. Mijakowski ze zastępstwem adwokata dr. Billeta ustanowionym został, że przeto jego rzeczą będzie, temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielić lub zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Złoczów, 2 grudnia 1882.

L. 2. (1282 2—3)

Niniejszem oznajmia się, iż dr. Ludwik Popławski adwokat we Lwowie z dniem 1 stycznia 1883 przesiedlił się do Drohobycza.

Z wydziału Izby adwokatów w Samborze dnia 21 stycznia 1883.

L. 7729. (1291 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Sanoku zawiadamia, że dnia 22 lutego 1881 zmarł w Zagórzu bez rozporządzenia ostatniej woli Frańciszek Wykysal, (Vycosal).

Ponieważ sądowi niewiadomo, czy i którym osobom prawo pretensye do spadku przysługuje, przeto wzywa się wszystkich, którzy z jakiegokolwiek tytułu prawnego do spadku rościć sobie zamierzają, aby w przeciągu jednego roku od niżej wyrażonego dnia w tutejszym sądzie się zgłosili i po wykazaniu swych praw do spadku swoje oświadczenie wnieśli, gdyż inaczej spadek, dla którego tymczasem Ludwik Swierczyński jako kurator masy spadkowej ustanowiony został, z tymi będzie przeprowadzony, którzy swe oświadczenie wnieśli i tytuł do spadku wykazali, lub gdyby nikt do spadku się nie oświadczył, tenże w całości jako bezdziedziczny fiskusowi przypadnie.

Sanok, 10 listopada 1882.

L. 122. (1293 2—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Wigdora Grubnera, a w razie jego śmierci spadkobierców jego z imienia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych, że przeciwko nim Konstanty Bielski, Kazimierz Jadowski i Jan Jadowski wnieśli pozew o orzeczenie, iż suma 6000 złp. czyli 1500 zł. aw. pierwotnie w stanie dóbr Pogorzyce w poz. 62 on. intabulowana, a następnie na cenę kupna przeniesiona, przez przedawnienie zgasła i z tabeli płatniczej eliminowaną być ma i że dla nich kuratorem ustanowionym został adw. dr. Władysław Wilkosz z substytucyą adwokata dra Dominika Markiewicza.

Kraków, 5 stycznia 1883.

L. 530. (1294 2—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu, Arona Tymberga, a w razie jego śmierci spadkobierców jego z imienia, nazwiska i miejcsa pobytu niewiadomych, że przeciwko nim Konstanty Bielski, Kazimierz Jadowski i Jan Jadowski wnieśli pozew o orzeczenie, iż suma 800 złp. czyli 200 zł. aw. pierwotnie w stanie biernym dóbr Pogorzyce w poz. 66 on. intabulowana, a następnie na cenę kupna przeniesiona przez przedawnienie zgasła i z tabeli płatniczej eliminowaną być ma, i że dla nich kuratorem ad actum adw. dra Władysław Wilkosz z substytucyą adw. dra Dominika Markiewicza ustanowionym został.

Kraków, 12 stycznia 1883.

L. 3602. (1307 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Łące zawiadamia Katarzynę Neczypor, której miejsce pobytu nie jest wiadomem, że jej wuj Andrus Biliński w Wołoszczy na dniu 9 września 1879 z pozostawieniem kodycylarnego rozporządzenia umarł, i zawzywa ją, aby w przeciągu roku od dnia niżej położonego w tym sądzie się zgłosiła i swe oświadczenie do spadku wniosła, inaczej spadek ze zgłaszającemi się spadkobiercami i z ustanowionym dla niej kuratorem Iwasiem Lew przeprowadzonym będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Łąka, 15 listopada 1882.

L. 1290. (1346 2—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie zawiadamia niniejszem Józefa Pruszyńskiego, że na prośbę Majera Rappaporta de praes. 8 lutego 1883 do l. 1290 tu sądową uchwałą z dnia 10 lutego 1883 do l. 1290 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 260 zł. w. a. z pn. wydany został i gdy Józef Pruszyński z życia i miejsca pobytu nie jest wiadomy, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania go w niniejszej wedle ustaw wekslowych przeprowadzić się mającej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowił kuratorem tutejszego adw. dra Heynego z substytucyą adw. dra Mijakowskiego. Upominamy niniejszym edyktem pozwanego, aby temu kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielił, lub innego zastępcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, gdyż w przeciwnym razie wynikłe złe skutki sobie samemu będzie musiał przypisać.

Złoczów, 10 lutego 1883.

L. 18501. (1303 2—3)

C. k. sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnowie zawiadamia Józefa Stelmacha, że w dniu 2 październiaka 1880 zmarła w Zacarniu bez rozporządzenia ostatniej woli matka jego Zofia z Bogaczów Stelmachowa 2 ślubu Bauburowa i wzywa go, by w ciągu roku w tutejszym sądzie się zgłosił i do spadku deklarował, inaczej bowiem spadek z deklarowanymi dziedzicami i kuratorem Michałem Stelmachem będzie przeprowadzonym.

Tarnów, 9 listopada 1882.

L. 5370. (1322 2—3)

W sprawie egzekucyjnej dyrekcyi zakładu kredytowego włośc. przeciw Jędrzejowi Kuliga pto 122 zł. 36 ct. a. w. z pn. ustanawia się dla Jędrzeja Kuligi z Korczyny, z miejsca pobytu nieznanego, kuratorem p. adwokata Lewakowskiego w Krośnie, a doręczając temuż ts. uchwałę egzekucyjną z dnia 30 stycznia 1882 l. 205 powiadamia o tem Jędrzeja Kuligę w tym celu, aby ustanowionego kuratora należycie poinformował, lub innego zastępcę zamianował, ileże z zaniedbania obrony powstac mogące złe skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. sąd powiatowy.

Krosno, 30 lipca 1882.

L. 5075. (1329 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Skałacie zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Pańka Robaka o spadku, na niego po ś. p. Naści Robak zam. Zacharków zmarłej bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli przypadłym i wzywa go, aby się w przeciągu roku, licząc od dnia umieszczenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej do tutejszego sądu zgłosił i swe oświadczenie do spadku wniósł, gdyż w przeciwnym razie rozprawa spadkowa z zgłaszającemi się spadkobiercami i jego kuratorem Jakóbem Zacharków przeprowadzoną zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Skałat, 30 września 1882.

L. 2502. (1257 2—3)

Józef Rzeszutko z Jonin umarł dnia 15 maja 1881. Gdy miejsce pobytu tegoż spadkobiercy Michała Rzeszutko nie jest wiadomem, przeto ustanawiając dla tegoż nieobecnego kuratora w osobie Stanisława Jękota z Jonin, wzywa się Michała Rzeszutko, aby w przeciągu jednego roku i 6 tygodni albo o miejscu pobytu swego sądowi dał wiadomość inaczej pertraktacya s adkowa z kuratorem jego przeprowadzoną zostanie.

Tuchów, 15 lipca 1882.

L. 2121. (1342 2—3)

W załatwieniu podania de praes. 27 stycznia 1883 l. 2121 przez Leona Schornsteina, o zarządzenie postępowania amortyzacyjnego, celem umorzenia wierzytelności hipotecznej w ilości 165 talarów w stanie biernym realności lk. 122 dz. VIII proszącego własnej, na rzecz Kalmana Kalwaryjskiego zaintabulowanej wniesionego, c. k. sąd krajowy w Krakowie wzywa wszystkich interesowanych, którzy do wierzytelności hipotecznej w sumie 165 talarów z procentem po 6 prc. od dnia 17 sierpnia 1827 bieżącym i kosztów prawnych w ilości 24 złot. pols. na skutek podania de praes. 17 sierpnia 1827, na zasadzie wyroku trybunału I. instancyi z dnia 18 października 1827, wedle wykazu hip. l. 1517 karta C. poz. I. w stanie biernym $^2/_3$ części realności lk. 122 dz. VIII dawniej 193 gm. X. do Mojżesza Steifa, obecnie w całości wedle karty B. poz. 1. 2. do Leona Schornsteina należącej, na rzecz Kalmanna Kalwaryjskiego zaintabulowanej i nieobciążonej, roszczą sobie pretensyę, ażeby z takowemi zgłosili się do tutejszego sądu najpóźniej do dnia 1 kwietnia 1884 i takowe należycie udowodnili, gdyż po bezskutecznym upływie powyższego terminu, sąd tut. w myśl §. 121 ustawy z dn. 25 lipca 1871 l. 95 dz. p. p. na żądanie podającego zezwoli na umorzenie prawa zastawu dla powyższej wierzytelności i wpis wykreślenia tego prawa zastawu będzie orzeczonym.

Kraków, 9 lutego 1883.

L. 196. (1343 2—3)

C k sąd obwodowy w Kołomyi wzywa niniejszem dzierżyciela weksla rzekomo zgubionego treści następującej: „Sniatyn 17 maja 1882 pr. fl ö. W 150. Am 1 Oktober 1882 zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meiner Eigenen die Summe von Gulden Ein hundert fünfzig ö. W. den Werth erhalten und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht. Herrn Wasyl Zacharuk Iwana in Zadubrowec. Chaja Thau angenommen, Wasyl Zacharuk Iwana“, zaś na odwrotnej stronie zamieszczona była legalizycya podpisu akceptanta, dokonana przez c. k. notaryusza Piszek w Sniatynie dnia 17 maja 1882 do l. rep. 3022, aby do dni 45, licząc od trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu, ów weksel tut. ck. sądowi obwodowemu tem pewniej przedłożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu weksel ten jako amortyzowany uznanym zostanie.

Kołomyja 11 stycznia 1883.

L. 9667. (1199 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława Kokoszkę, aby w ciągu jednego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie lwowskiej do sądu tutejszego lub ustanowionemu kuratowi Maciejowi Kokoszce wiadomość o swem miejscu pobytu podał lub w tymże czasie deklaracyę do spadku po Jędrzeju Kokoszce dnia 30 sierpnia 1862 w Międzyczerwiennem zmarłym wniósł, gdyż inaczej spadek z zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem pertraktowany będzie.

Nowytarg, 31 grudnia 1882.

L. 808. (1213 2—3)

Zawiadamia się nieobecną Süsslę Blimę dw. im. Pollak zamężną Achs, że uchwałą z dnia dzisiejszego na mocy kontraktu pomiędzy nią i Jakóbem Jammerem dnia 1 maja 1882 i pomiędzy ostatnim a Mendlem Lebensartem dnia 16 stycznia 1883 zawartego, Mendel Lebensart za właściciela $^1/_6$ części realności w Stanisławowie pod lk. 160. $6.^1/_4$ położonej, dotąd wedle dom. 2 pag. 681 n. 3 haer. na imię Süssli Pollak zapisanej zaintabulowany został.

Stanisławów, 27 stycznia 1883.

L. 4988. (1177 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem ogłasza, że p. Józef Olpiński imieniem własnem, tudzież małoletnich swych dzieci Emmy, Stanisława, Kamilli, Kazimiery, Jana i Tadeusza Olpińskich przeciw masie spadkowej Samuela Rosenbuscha, Franciszkowi i Konstancyi małż. Jaworskim dnia 4 lutego 1883 o własność dwóch pokoi z tyłu realności pod l. $360^1/_4$ we Lwowie położonej, pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin 90dniowy do wniesienia obrony wyznaczonym został. Ponieważ miejsce pobytu Franciszka i Konstancyi małż. Jaworskich jest nieznanem, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania tych pozwanych małżonków Jaworskich i na ich koszt i szkodę tutejszego adwokata dra Szwedzickiego z zastępstwem adwokata dra Hryszkiewicza kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych małż. Jaworskich, aby w należytym czasie potrzebnych tytułów prawnych ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przepisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, 10 lutego 1883.

L. 5354. (1178 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w sprawie c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego przeciw Jakóbowi Fränkel o zapłacenie dwu rat po 184 zł. z pn. z pożyczki 4000 zł. a. w. na realności pod l. top. 1062 w Czerniowcach ciężącej, dla nieobecnego dłużnika hipotecznego Jakóba Fränkel, kuratorem p. adw. dr. Jekelesa, a tegoż zastępcą adw. dra Raabego zamianował i wzywa niniejszym edyktem Jakóba Fränkel, ażeby termin kuratorowi świadków obrony dostarczył, lub też innego pełnomocnika sądowi przedstawił, inaczej sam sobie skutki przypisać będzie musiał.

Lwów, 10 lutego 1883.

L. 1291. (1345 2—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie zawiadamia niniejszem Gabryela Pruszyńskiego, że na prośbę Majera Rappaporta de praes. 8 lutego 1883 do l. 1291 tusądową uchwałą z dnia 10 lutego 1883 do l. 1291 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 320 zł. w. a. z pn. wydany został i gdy Gabryel Pruszyński z życia i miejsca pobytu nie jest wiadomy, przeto ck. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania go w niniejszej wedle ustaw wekslowych przeprowadzić się mającej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo ustanowił kuratorem tutejszego adw. dra Heynego z substytucyą na adw. dra Mijakowskiego. Upominamy niniejszym edyktem pozwanego, aby temu kuratorowi potrzybną do obrony informacyę udzielił, lub innego zastępcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, gdyż w przeciwnym razie wynikłe złe skutki sobie samemu będzie musiał przepisać

Złoczów, 10 lutego 1883.

L. 10275. (1344 2—3)

Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wzywa nieobecnego dra Jana Piszczuka, by w przeciągu jednego roku deklaracyę swą do spadku po dziadku swym Janie Piszczuku bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłym wniósł, ile inaczej postępowanie spadkowe ze zgłaszającemi się spadkobiercami i z kuratorem p. adw. dra Kwiatkowskim dlań ustanowionym przeprowadzone i ukończone będzie.

Stanisławów, 5 sierpnia 1882.

L. 1664. (1287 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu wzywa posiadacza rewersu tarnopolskiej kasy oszczędności z dnia 30 września 1881 l. 116 na złożone w tejże kasie przez H. Greifa papiery wartościowe jako to:

1. dwa losy państwowe z roku 1860 ser. 14464 nr. 11 V i ser. 8944 nr. 8 IV z kuponami od 1 listopada 1881 po 100 zł.

2. Jedna połówka losu państwowego z roku 1864 ser. 162 nr. 5 I. na 50 zł.

3. Jeden los miasta Krakowa nr. 1161 na 20 zł.

4. Jeden los węgierskiej pożyczki z r. 1870 ser. 5853 nr. 43 I. II. na 100 zł.

5. Jeden los zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu serya 3453 nr. 88 na 100 zł., aby w przeciągu jednego roku sześciu miesięcy i trzech dni w tut. sądzie się zgłosił, wzmiankowany rewers okazał, w przeciwnym razie bowiem takowy uznany zostanie za nieważny i bezskuteczny.

Tarnopol, 13 lutego 1883.

L. 993. (1240 —3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie wzywa każdego, ktoby weksel z daty Rzeszów 11 lutego 1883 na 1200 zł. wa. opiewający przez Leibę Seidena na zlecenie Hirscha Gleichera wystawiony za trzy miesiące od daty płatny, przez Barucha Gleichera do zapłaty przyjęty i przez Hirsza Gleichera in bianco na odwrotnej stronie żyrowany, firmie handlowej Matzner & Holzer w Rzeszowie należący w ręku miał, aby takowy weksel w ciągu dni 45 od dnia 12 maja 1883 licząc przedłożył, gdyż w przeciwnym razie po upływie powyższego terminu weksel ten na ponowne żądanie firmy Matzner et Holzer za umorzony uznanym będzie.

Rzeszów, 15 lutego 1883.

L. 600. (1239 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie w sprawie egzekucyjnej gal. towarzystwa kred. ziemskiego o 2124 zł. $81^7/_{8}$ ct. z pn. ustanawia adw. dra Rybickiego z substytucyą adw. dra Koppla kuratorem egzekutów nieobecnych Karola Gustawa dw. im. i Amalii Blumsteinów, wymienionemu kuratorowi uchwałę z dnia 14 grudnia 1882 l. 7301 doręcza.

Rzeszów, 8 stycznia 1883.

L. 10670. (1220 2—3)

Nieznanego z miejsca pobytu Josla Pfeffer uwiadamia się, że w lipcu 1875 zmarł w Hussakowie jego ojciec Eliasz Pfeffer bez rozporządzenia ostatniej woli. Wzywa się tedy Josla Pfeffer, by w ciągu roku od daty edyktu w tutejszym sądzie się zgłosił lub pisemnie do spadku powyższego się oświadczył, gdyż po upływie tego czasu oświadczenie do spadku w jego imieniu przez ustanowionego dla niego kuratora Getzla Pfeffera wniesionem, rozprawa spadkowa przeprowadzoną i przypadająca mu scheda spadkowa w depozycie sądowym aż do udowodnienia jego śmierci lub uznania go za umarłego przechowaną zostanie.

C. k. sąd powiatowy

Mościska, 12 grudnia 1882.

L. 11901. (1215 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie ustanawia dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Michała i Julianny Siewierskich, oraz Antoniego, Marceli i Zenona Stelzigów, a względnie tychże spadkobierców, również z życia i miejsca pobytu nieznanych celem doręczenia im uchwały w sprawie spadkobierców Pawła Białobrzeskiego przeciw spadkobiercom Ignacego Żuławskiego o dozwolenie egzekucyjnej intabulacyi sumy 3104 zł. $64^1/_2$ ct. a. w. w stanie biernym dóbr Szyk i Stare Rybie jednocześnie zapadłej i dalszych kuratora w osobie adw. dra Malawskiego ze zastępstwem adw. dra Gałeckiego i temuż uchwała z wymienioną z dnia dzisiejszego l. 11901 się doręcza.

Tarnów, 31 grudnia 1882.

L. 6914. (1200 2—3)

C. k. sąd powiatowy wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Szumaka, aby w ciągu jego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gaz. lwow. do sądu tut. lub kuratorowi Michałowi Konickiemu wiadomość o swym miejscu pobytu podał lub w tym czasie deklaracyę do spadku po śp. Jakóbie Szumaku 30 sierpnia 1880 w Dziale zmarłym wniósł, gdyż inaczej spadek z zgłaszającemi się spadkobiercami i kuratorem pertraktowany będzie.

Nowytarg, 10 listopada 1882.

Doniesienia prywatne.

L. 26. (1766)

Nakładem

Spółki rolniczej w Sanoku

zaczął dnia 15. lutego b. r. wychodzić w Sanoku dwutygodnik p. t.

„Pośrednik“

Czasopismo dla spraw handlowo-rolniczych i przemysł.

Przedpłata:

roczna z przesełką wynosi 2 zł. 50 ct.
pół „ „ 1 zł. 50 ct.
kwartalna „ „ — 80 ct.

Pismo to umieszcza w dziale informacyjnym **oryginalne sprawozdania** z targów zbożowych. w Nowym-Yorku, Londynie, Paryżu, Marsylii, Zürichu, Monachium, Dreźnie, Hamburgu, Szczecinie, Wrocławiu, Wiedniu, Berlinie, Peszcie — jako też z targów krajowych we wszystkich znaczniejszych miastach, a podając wiadomości o ruchu w handlu zbożem i innemi ziemiopłodami **jest niezbędne każdemu** inteligentnemu **właścicielowi dóbr, dzierzawcy, zarządcom majątków, kupcom zbożowym, instytucyom przemysłowym** etc. etc.

Numer okazowy poseła się na żądanie.

Prenumeratę i inseraty przyjmuje Spółka rolnicza w Sanoku. —

Wina węgierskie

z własnych winnic, za gwarancyą, czysto naturalne;

przesyła na próbę w faseczkach z żelaznemi obręczami, zawierających 4 litry, po cenach, w których się mieszczą koszta za faseczkę i koszta za przesyłkę do każdej stacyi pocztowej.

WINO czerwone wyborne z natury słodkie . . po 4 zł. — ct
WINO wyskok, białe lub czerwone . . po zł. 2 80 ct.
WINO desertowe, białe lub czerwone . . po zł. 2 20 ct.
WINO stołowe, białe lub czerwone . po 1 zł. 80 ct.
ŚLIWOWICA (stara) po 3 zł. 20 ct.

Edward Rittinger, właściciel winnic
Werschetz (Południowe Węgry).

(7996 1—10)

(1787 1—3)

Ogłoszenie.

Od dnia 24. marca bieżącego roku jest do

wydzierżawienia propinacya

w Uniowie i Jaktorowie w dobrach gr. k. Metropolii.

Bliższych wiadomości udziela Administracya dóbr Metropolitalnych w zabudowaniu Kapituły gr. k. Metropolii, plac św. Jura we Lwowie.

Jana Hoffa

wyroby słodowe, uznane w całej Europie jako najskuteczniej działające.

Odznaczone 58 razy przez cesarzów i królów.

Najlepsze środki leczniczo-pożywne dla chorych na żołądek i peirsi, na brak krwi i ogólne osłabienie ciała.

Do c. k. nadwornego dostawcy prawie wszystkich europejskich władców, pana **Jana Hoffa** c. k. radcy, posiadacza złotego krzyża zasługi z koroną, kawalera wysokich orderów pruskich i niemieckich w Wiedniu, fabryka: Grabenhof 2, skład fabryczny: Stadt, Graben, Brauner-strasse 8.

Uznania książęce

dające gwarancyę konsumentom o skuteczności wyrobów słodowych najstarszych i prawdziwych leczniczo-pożywnych Jana Hoffa.

Jego Mość

król Danii, polecił przez swego adjutanta zawiadomić pana **Jana Hoffa**, że wysoce ceni **wartość jego piwa zdrowia, z ekstraktu słodowego.** Królewskie oświadczenie brzmi jak następuje: **Z radością spostrzegłem skuteczność leczniczą Hoffa ekstraktu słodowego u mnie i u wielu członków mego domu.**

TELEGRAM

od Jej ces. i król wysokości księżnej WALII

„Bezzwłocznie przesłać 6 tuzinów flaszek Jana Hoffa leczniczego piwa zdrowia z ekstraktu słodowego.“

Pańska czekolada ekstraktu słodowego zaordynowaną mi została przez lekarza.
Loschitz na Morawii. **P. Jan Zemann,** kapelan.

Rzym. Wielmożny Panie! Otrzymałam od hrabiny Odonell list, w którym mi **poleca z doświadczenia, jako bardzo skuteczne** Hoffa piwo zdrowia z ekstraktu słodowego. Upraszam przeto o przysłanie mi tego piwa w takiej ilości, ile wymaga kuracya dla dwojga osób. (Proszę o przysłanie 40 flaszek piwa zdrowia z ekstraktu słodowego, 10 funtów czekolady i 10 paczek cukierków słodowych.) Księżna **Ludwika Volkonsky.**

Uważam to jako obowiązek tak święty jak i miły w obec cierpiącej ludzkości w słabościach piersiowych i ogólnego osłabienia, jak niemniej z drugiej strony wobec wynalazcy tak znakomitego środka, wynurzyć moje najgorętsze podziękowanie i według sił współdziałać, by środek ten przystępny był także dla ogółu cierpiącej ludzkości. Upraszam przeto o przesyłkę 50 flaszek piwa zdrowia z ekstraktu słodowego i 5 funtów czekolady i kreślę się z głębokiem uszanowaniem Wielmożnego Pana dowolny **Ludwik książę Oettingen-Wallerstein,** król. baw. rzeczywisty radca stanu w nadzwyczajnej służbie w Monachium.

Przestroga. Należy żądać tylko prawdziwych wyrobów słodowych **Jana Hoffa,** zaopatrzonych marką (wizerunkiem wynalazcy). Nieprawdziwe wyroby innych fabrykantów nie zawierają roślinnych materyj leczniczych i nie są sporządzone w sposób taki, jak wyroby słodowe Jana Hoffa, mogą przeto według orzeczenia lekarzy działać szkodliwie. (Prawdziwe Jana Hoffa cukierki słodowe są w papierze niebieskim.)

Niżej 2 zł. nie uskutecznia się przesyłek.

Ceny Jana Hoffa preparatów słodowych na prowincye z Wiednia: Piwo zdrowia z ekstraktu słodowego ze skrzynką i flaszkami: 6 flaszek złr. 3. 83, 13 flaszek złr. 7. 26. 28 flaszek złr. 14. 60, 58 flaszek złr. 29. 10; ½ kilo czekolady słodowej I. złr. 2. 40, II. złr. 1. 60, III. złr. 1. (Przy odbiorze większych ilości rabat.) Cukierki słodowe: woreczek 60 ct. (także ½ i ¼ woreczka). Preparowana pożywna mąka słodowa dla dzieci złr. 1. Skoncentrowany ekstrakt słodowy flakon 1 złr., także po 60 ct. Kawa słodowa pakiet 50 ct., także 30 ct. Zupełna kąpiel słodowa 80 ct.

Główny skład we LWOWIE: Z. Rucker, J. Beiser, Piotr Mikolasch, H. Blumenfeld aptekarzy, Karol Bałłaban handel. BIAŁA: Zabystrzan aptek. BRODY: wszystkie apteki. BOCHNIA: J. Michnik. BUDZANÓW: Jasiński. CZEKNIOWCE: J. Golichowski, bracia Tabakar, Ignacy Schnirch. DROHOBYCZ: T. Jabłoński, L. Dobrzyniecki. GRÓDEK: Lipius. JAROSŁAW: I. Rohm apt., S. Ellenberg, Wisłocki apt. JASŁO: T. W. Barglewicz apt. KOŁOMYJA: Jan Sidorowicz. KRAKÓW: Jan Janiga, I. Trauczyński, Edward Fuchs, W. Redyk, Stockmar, Wiśniewski apt. NOWY SĄCZ: J. Grossbard i apteki. PRZEMYŚL: M. Kozłowski, M. Krug i wszystkie apteki. RZESZÓW: A. Karpiński aptek. w Rynku, Schaitter i spółk., Neugebauer. SAMBOR: K. Maresch, Aleksiewicz apt. SANOK: Hochdorf, Jos. Ryncarski. STANISŁAWÓW: Jan Macura i Albin Amirowicz aptekarze i Kalman Jonasz. STRYJ: D. J. Nussenblatt et comp., obie apteki. SUCZAWA: Edw. Liszka apt. TARNOPOL: wszystkie apt. ŻURAWNO: Tomaszewski apt.

(512 8—15)

Cennik.

HANDEL
KAROLA BAŁŁABANA
We Lwowie.

uskutecznia łaskawe zamówienia bezzwłocznie. Przy zamówieniu towarów za gotowkę lub za zaliczką w kwocie 50 zł. naraz, nie licząc opakowania, odstawia koleją do ostatniej stacyi franko.

Wina węgierskie.

1 but. Presburgera	—.50
1 „ „ Riesling	—.90
1 „ Zieleniaku I.	—.65
1 „ „ II.	— 80
1 „ „ III.	1.—
1 „ Wytrawnego	1.20
1 „ „ ½ kw. z r. 1881	1.50
1 „ Węg. Maślacza z roku 1844	1.50
1 „ Rustera	—.80
1 „ Budaj czerwonego	—.65
1 „ Ofnera adlesberger st	1.20
1 „ Ofnera adlesberger	1.—

Wina austryackie.

1 but Feslauer Roemera	1.—
1 „ Feslauera biał. Stifta	—.90
1 „ „ czerw.	—.90
1 „ „ Schlumberg	1.—
1 „ „ białego	1.—
1 „ Goldek biał. i czerw.	1.50
1 „ Burgunder	1.10
1 „ „ Retzer	—.90

Wina reńskie.

1 but. Pisporter Mozel	1.30
1 „ Johanisbergera	3.50

Wina francuskie.

1 but. St. Estephe	1.40
1 „ St. Julian Medoc	1.40
1 „ Chateaux Margaux	2.—
1 „ Haut-Sauterne biał.	2.80
1 „ Bersac „	2.—
1 „ Szampana Moet & Chaudon	5.—
1 „ Heidsick, Szampan	5.—
1 „ Monopol,	5.
1 „ Roederer	5.—
1 „ Pieperl	5.—
1 „ Giebert	3.80
1 „ Styryjskie	2.50
½ „ „	1.50
½ „ „	1.50
1 „ Shery	2.50
1 „ Madeiry	2.50
1 „ Portwein	2.50

Rum, koniak, arak.

Rum Jamajka najlepszy Nr 1. ¼ fl. 38, ½ fl. 75 ct, cała flaszka	1.50
„ Jamajka Nr. II ¼ fl. 50, ½ fl. 60 ct, cała flasz.	1.20
Arak de Goa ¼ fl. 38, ½ fl. 75 cała flaszka	1.50
Cognac stary kuracyjny bardzo dobry ½ fl. 130 cała flaszka	2.50
Porter angielski flaszka	—.68
„ „ ½ fl.	—.35

Likwory i rosolisy.

Whisky angielska flaszka	2.50
Likwor Cocca	2.50
Extract de Absinth szwajcarska 3.20	
Rososy gdańskie mocne	1.—
Starka litewska	1.—
Chartrese 1.80	3.50
Benedyktynka 1.80	3.75
Maraschino di Zara prawdziwa 1.60	
Likwory amsterdamskie	4 50
Rosolisy Bolanowickie ½ fl. 50 ct., cała flaszka	—.96
Essencja pączowa flaszka	1.50
Śliwowica Syrmska	1.20
Żytniówka stara 1 fl.	1.40

(1533 2—?)

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic.

Akcyjnego Banku Hipotecznego

kupuje i sprzedaje

wszystkie efekta i monety

pod warunkami najprzystępniejszemi

5% LISTY HIPOTECZNE,

jako też

5% Premiowane Listy hipoteczne,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII. Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1871 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych pupilarnych kaucyj małżeńskich wojskowych, na kaucye i wadya, — **są w tymże kantorze do nabycia.**

Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym bez doliczenia prowizyi.

(4 22 ?)

Dra Karola Mikolascha
Wody lecznicze gazowe.

Alkaliczna. Smaku bardzo przyjemnego, zastępuje nader korzystnie szczawy rodzime jak n. p. Szczawnicką, Selcerską i t. p., od których jest o wiele skuteczniejszą. Używa się bądź sama przez się, bądź też pół na pół zmieszana z zwykłą wodą. Cena 16 ct.

Gorzka. Z powodu wcale nieprzykrego smaku i energiczniejszego chociaż nie drażniącego skutku, przewyższa wszystkie wody naturalne przeczyszczające. Cena 16 ct.

Jodowa i Bromowa. Należy używać według przepisu lekarskiego tam, gdzie Jod lub Brom są wskazane. Różni się od zwykle używanych roczczynów soli jodowych lub bromowych tem, iż jest przyjemną do użycia i skuteczniejsza z powodu podniecania czynności narzędzi przeistaczających. Cena 18 ct.

Litowa. Przeciw cierpieniom pęcherza i t. p. według ordynacyi lekarskiej. Zawiera lit w ilości znacznie większej jak którakolwiek woda mineralna. Cena 16 ct.

Magnowa. Przeciw zgadze, kwasom żołądkowym nadmiernym i ztąd pochodzącym dolegliwościom. Bez przechwały w smaku i skutku nieprześcigniona. Cena 16 ct.

Żelazista. Nie ma środka, żelazo zawierającego, któryby był tak przyjemny do użycia, tak skuteczny, oraz tak tani, jak ta woda. Żelazo w tem połączeniu ustrój ludzki przyswaja niemal bezpośrednio. Cena 16 ct.

Salicylowa zawiera salicylan sodowy, obecnie tak ważną w lecznictwie odgrywający rolę w cierpieniach reumatycznych, (gośćcowych) artrytycznych, nerwowych, w migrenie i t. p. Salicylan sodowy w tej postaci podany, uchyla towarzyszące temu środkowi skutki ujemne, jak drapanie w gardle, nudności, utratę apetytu, gdy przeciwnie po użyciu wody salicylowej tylko skutki dodatnie występują spotęgowane. Cena 18 ct.

Lemoniada angielska gazowa. Jest to bardzo łagodny, smaczny i przyjemny środek przeczyszczający dla niewiast i dla dzieci. Cena [illegible] ct.

Niebywała taniość tych środków leczniczych czyni je dla każdego przystępnemi, a skuteczność tychże wprowadza niemal w podziw, osobliwie lekarza, obznajomionego dokładnie ze skutkami pojedynczych tych wód składników.

Skuteczność ta polega na szczęśliwej kombinacyi dodatków nader pojedynczych, osobliwie zaś na przesyceniu tych wód bezwodnikiem węglowym.

Skład chemiczny każdej wody leczniczej uwidoczniony jest na etykiecie i broszurce, którą się na żądanie dodaje.

Za próżne flaszki z etykietami płacę po 6 ct., tak iż woda sama tylko 10, względnie 12 centów kosztuje.

Wysełam pocztą lub koleją i liczę za opakowanie od 10 — 20 — 30 — 40 — 50 flaszek
40 — 60 — 80 — 90 — 100 centów.

Mniej 10 flaszek nie wysełam.

Strzedz się należy wód podrabianych i naśladowanych tem szkodliwszych, jeżeli fałszerze nie są fachowymi. Najlepiej jest udawać się wprost do składu głównego lub też do składów w aptekach renomowanych się znajdujących.

Każda flaszka opatrzona jest kapslą, na której nazwisko: „**Mikolasch**“ jest uwidocznione, na korku zaś nazwisko to wypalone. Na etykiecie znajduje się znak ochronny: „Gwiazda“ po za którą widocznym jest wąż, wijący się na lasce Merkurego.

Skład główny w aptece pod Gwiazdą

PIOTRA MIKOLASCHA we Lwowie.

(7880 33—?)

SZWAJCARSKA WYSTAWA KRAJOWA W ZURYCHU

od maja do września 1883. (338 3—12)

KAZIMIERZ LEWICKI

Główny skład dla Galicyi

PORCELANY, SZKŁA I TOWARÓW MIESZANYCH

we Lwowie ulica Trybunalska l. 6

założony w roku 1845.

Porcelanę saską z królewskiej fabryki „Meissen“ **Serwisa stołowe,** herbaciane, kawowe i deserowe i artykuły luksusowe, ze sławnym starym, niebieskim deseniem we wszystkich językach **„ZWIEBEL“** zwanym. (1363 2—?)

Langue Française.

1o. Pour les enfants qui doivent prendre une bonne prononciation dès le commencement.
2o. Cours d'études pour les élèves qui comprennent déjà la langue.
3o. Cours de littérature.
4o. Leçons de prononciation
5o Conversation

S'adresser rue **Kopernik Nr. 28, au 1er étage** (1527 2-2)

Owczarnia zarodowa w Pstrągowy

Teofila Wasilewskiego, poczta Czudec, stacja kolei Rzeszów lub Sędziszów, sprzedaje **barany** czystej krwi **Negretti** po cenie od **30** do **150** złr. Zarząd dóbr **Pstrągowa.** (6·6 3—6)

J. PADEWSKI

LWÓW. RYNEK l. 30

pol… swój nowo otworzony …ny

SKLAD HERBATY.

Cenniki na żądanie franko. (448 43—?)

Do sprzedania lub wydzierżawienia

majątki ziemskie

większych i mniejszych obszarów, przyjmuje w komis za bardzo miernem wynagrodzeniem: Biuro wywiadowcze **Józefa Birk e, Lwów, Rynek l. 26,** I piętro. BIURO otwarte codzień od 8 godziny rano do 7 godziny **wieczór.** (2230 25-24)

KASYNO MIESZCZAŃSKIE w S…n…sławowie poszukuje **restauratora** od 1 kwietnia 1883 r. — Bliższych wiadomości udzieli gospodarz kasyna. (1793 …—3)

Wielki wybór książek kucharskich

posiada na składzie

Księgarnia Polska we Lwowie.

Doskonała gospodyni dla wsi i miasta, zawierająca przepisy kuchenne doświadczonych gospodyń, zebrane staraniem red. „Tygodnika Mód“ opr. złr. 1.50.

Książka kucharska J. Bobreckiego złr. 1.60.

Kucharka polska Florentyny i Wandy 4 części, każda część po 50 ct.

Kucharka polska miejska i wiejska, zawierająca kilkaset przepisów kucharskich, przez T. Wiśniewskiego, kucharza. Wydanie drugie 45 ct.

Kucharz polski dla młodych gospodyń, obejmujący 113… przepisów kucharskich, przez Bronisławę Leśniewską, oprawny złr. 2.

Kucharz warszawski praktyczny, zawierający 1502 przepisów potraw oraz pieczenia ciast i przygotowania zapasów spiżarnianych 1 złr 80 ct.

Kucharz Wielkopolski. Przepisy smacznych a tanich potraw, smażenia konfitur, ciast itp., oraz sekreta gospodarskie Maryi Sleżańskiej 1 złr. 50 ct.

Kucharz wyborny i tani 2 tomy 80 ct.

Kuchnia polska czyli dokładną i długą praktyką wypróbowana nauka sporządzania potraw mięsnych i postnych, pieczenia ciast, tudzież przysposabiania rozmaitych zapasów spiżarnianych. Przez J. Schmidta, znanego kuchmistrza polskiego 2 złr.

Kuchnia postna zawierająca 255 dyspozycyj obiadów i kolacyj, przez Maryę Sleżańską 90 ct.

Kuchnia wzorowa. Przepisy praktyczne przyrządzania wszelkich potraw, ciast itd., ułożyła doświadczona gospodyni złr. 1.50.

Skrzętna gospodyni. Przepisy przyrządzania różnych potraw tanio i smaczno, przez P. Szumlańską, opr. złr. 1.50.

365 obiadów za pięć złotych, przez Lucynę Cwierczakiewiczową. Wydanie 12 poprawione i powiększone, opr. złr. 1.50. Tejże autorki: Poradnik porządku i różnych nowości gospodarczych 80 ct. Tejże autorki: Jedyne praktyczne przepisy zapasów spiżarnianych, pieczenia ciast itd. 1 złr.

Oraz wiele innych książek kucharskich posiada na składzie (1 86 2—3)

Odszczególnione pięcioma medalami zasługi i listem pochwalnym.

CEZARIN

w przeciągu 20 dni usuwczy zupełnie nagniotki **bez bólu.**

Pudełko 40 centów.

Olejek taninowy, oczyszcza …or wzmacnia pobudza włosy do porostu. Flakonik …0 ct.

Pomada chinowa, wzmacnia cebulki włosowe i zapobiega wypadaniu włosów Słoik …0 ct.

Woda ateńska, do zmywania włosów, zapobiega tworzeniu się łupieżu, ożywia i utrwala barwę i połysk tychże. — Flakon 80 ct.

J. IHNATOWICZ,

magister farmacyi i chemik sądowy.

Fabryka we Lwowie, Filia w Krakowie Sukiennice Nr. 20. (266 8—?)

Zaproszenie do przedpłaty na pismo

SZCZUTEK.

Prenumerata kwartalna **wynosi 2 zł. 50 ct.,** z dodatkiem powieściowym.

Nowi prenumeratorowie od dnia 1 kwietnia otrzymają bezpłatnie początek powieści „Pepita Jimenez“ i „Odwet męża.“

ADRES: ADMINISTRACYA „SZCZUTKA“ **Lwów, ul. Halicka l. 48.** (177… 1—?)

1882 — 1882 — 1882 — 1882

Zupełnie świeży transport HERBATY Chińsko-rossyjskiej otrzymał handel FRYDERYKA SCHUBUTHA i SYNA we Lwowie, Rynek l. 45

pół kilo herbaty Congo zł. 1.90 — najtaniej zł. 3.—
pół kilo herbaty Souchong zł. 2.30 — do zł. 4.—
pół kilo herbaty Souchong przed zł. 3.— — 5. 6. 18
pół kilo herbaty Souchong najpr. zł. 4.— — 5
pół kilo herbaty Pecco zł. 2.80
pół kilo herbaty Pecco
pół kilo herbaty Pecco
pół kilo herbaty Pecco

OKRUCHY HERBACIANNE pół kilo zł. 1.50. najlepsze zł. 1.80. (dawn. 1. 6)

stary RUM oryginalny bremski
butelka cała zł. 1.50 — butelka cała zł. 2.30
pół zł. —.75 — pół zł. 1.—
ćwierć zł. —.40 — ćwierć zł. —.50

Cenniki rozsełam franco.

Zamówienia z prowincyi odwrotną pocztą wykonywa się. Opakowanie nic się nie liczy.

Najnowszy wynalazek jest aparat do robienia dziurek w płótnie i sukni, wyrabia na godzinę 60 dziurek.

Najnowsze i poprawne

maszyny do szycia

z gwarancyą 5 lat.

Raty tygodniowe 1 złr. **lub podług umowy.**

Parset maszyn kupionych w innych handlach przysyła P. T. Publiczność do mnie rocznie … zamiany a maszyny praktyczne i poprawne.

Szumne anonsa firm zagranicznych i gromada ajentów, krążących po kraju z tandeckiemi maszynami pod nazwą „Oryginalne“, … są **nieostrożnych;** taka maszyna jest prędzej popsuta aniżeli zapłacona, ciężko szyje i **zdrowiu szkodzi.**

Kasy żelazne

ogniotrwałe. zamki i klucze najnowszej konstrukcyi i patentowane. **Cena 85 zł.** *i wyżej.*

Zamianę i specyalną naprawę maszyn do szycia wszystkich systemów, eczełenka, części składowe, igły, nici i oliwę do maszyn

poleca

JÓZEF IWANICKI

mechanik i specyalista w hotelu Żorża we Lwowie. (387 14-5?)

Na Święta!

WINA

z najsławniejszych piwnic **białe i czerwone** węgierskie, austryackie, reńskie, bordeaux szampańskie, hiszpańskie i różne deserowe do święconego szczególnie odpowiednie

Zieleniaki po 8… ct., złr. 1, złr. 1.20 flaszka
Maszlacze po złr. 1.40. złr. 1.60 i 1.80 „
Tokajskie po złr. 2.40, 3.50 i złr. 4… „

MIODY staropolskie

po 60, 80 ct., 1 zł. i 1.20 flaszka.

PORTER angielski

po 60 duża a po 38 ct. mała flaszka

poleca handel

St. Markiewicza

we Lwowie, w Rynku l. 42. (476 3 4)

Nasiona Jarzyn i Kwiatów

w ogrodzie JO. księcia Sanguszki.

(1055 3—8) Kilo / funty, centów

Buraki pastewne, Obendörfe angielskie
„ „ Mammut
„ „ Elvethan, największe
„ „ Pola
Kapusty polne, centnarowe, wczesne i późne, 20 gr. 12 ct.
Marchew Carota ekstra, kil. 3 zł., długa czerwona 20 gr. 10 ct.
Pietruszka, Holenderka, kl. 1 zł. 20 ct., długa 20 gr. 6 ct
Groch majowy, kl. 80 ct., karlik $^1/_2$ st.
na gramy te nasiona za gram po
Kalafiory erfurtskie, ekstra 20 gr. 75 ct., Lormand i paryskie
Kalarepa najwcześniejsza. z małem liściem Wiedeńka
Kalarepa najwcześniejsza Dippe's, 20 gr. 20 c. Erfurtska ekstra
Kalarepa późna, olbrzymia, nowa
Kapusta najwcześniejsza, karliczki, kapucynka „ Thom-Thomba — Ulmska późna
Ogórki wężowe, 20 gr. 25 ct. długie. Długie angielskie po
Sałaty, najlepsze gatunki
Rzodkiewka miesięczna Dippe's 10 ct., inne białe i różowe
Salery, Non plus ultra — Pory wielkie
Rezeda wielko-kwiatowa

Kwiaty.

Lewkonie wielko-kwiatowe, 12 kolor. po 50 z. 40 ct., po 100 ziarn.
Lewkonie angielskie 1… kolor. po 50 z. 35 ct. po 100 ziarn.
Astry francuskie, 12 kolor. po 50 z. 40 ct., po 100 ziarnek
Astry Victoria, angielskie, 10 kolor. po 50 z. 45 ct., po 100 ziarnek
Bratki francuskie, 10 kolor. po 50 z. 35 ct., po 100 ziarnek
Portulaki pełne wielko-kwiatowe, 6 kolorów po 100 ziarnek po 8 ct. Astry Fr. Astry Verbeni ang.
Bratki — Zinie pełne — Laki pełne — Lewkonie …
Gwoździki pełne po 10 ct. Balsaminy kameliowe Prymulchi fr.
Lewkonie wielkokw. 150 z. — po 10 z. Kawony Melony.
Róże stamów 3-let. 1 do 2 M. od 60 ct. do 1 z… Róże miesięczn. 100 15 złr.
Drzewa owocowe. Jabłka i Gruszki najwyborniejsze gatunki.

Moje nasiona pochodzą z Francyi, … lepsze od niemieckich.

Gum…iska, poczta **Tarnów**
…misł. Korsynek.